

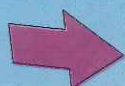
Drita e Kur'anit

Nr.22
Prill
2005

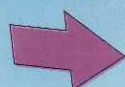
REVISTË E NXËNËSVE TË MEDRESESE SE MESME "ALAUDDIN" PRISHTINË

Tetë orë qëndroi në përrua, për t'i parë, prindërit e tij

E mira dhe e keqja luftë e kahmotshme

Kujto para se të bësh mëkat

HAVA HAVOLLI: Mendoj se iniciativa në lidhje me uniformën është një gjest mjaft i mirë, që tani po praktikohet në shumicën e shkollave, kjo është për arsye se, është një veshje që dallon nxënësin dhe tregon se të gjithë janë të një niveli, duke mos dalluar të varfërin nga i pasuri dhe anasjelltas. E ndjej veten të lumtur e sidomos që pata fatin t'a veshë këtë uniformë. Kjo më bën që të jem e barabartë me shoqet e mia, gjithashtu mendoj se uniforma është një lehtësim i madh për nxënësin, sepse s'ka nevojë që të mendoj fare për zgjedhjen e garderobës.

GANIMETE ALIU: Duke e parë se është e arsyeshme dhe është një gjë e mirë të tregojmë se edhe ne jemi një institucion, një shkollë përparimtare, e kjo na shtyri që edhe në të merremi me këtë iniciativ. Të barabarta në mese vete dhe njëherit shumë krenare.

LULJETA CAKAJ: Sipas mendimit tim, të gjitha institucionet që i dallon njëra nga tjetra është uniforma. Kjo ishte që i mungonte shkollës sonë dhe morëm këtë hap. E mbi të gjitha këto, të mos vërehej distanca e kushteve ekonomike në mes nxënësve. Një privilegj më të lartë, në bartjen e një embleme shkollore.

NERIMANE ZUKA: Uniforma veç asaj që është një simbol shkollos që dallohet si nxënëse, kjo është edhe një rrugë shumë e mirë. Me thënë të drejtën, tash që jam në vitin e IV-të po e ndjej veten tamam si nxënëse, por po vërej se edhe të tjerët na shikojnë me një sy më të mirë duke e kuptuar se edhe ne jemi ato që punojmë.

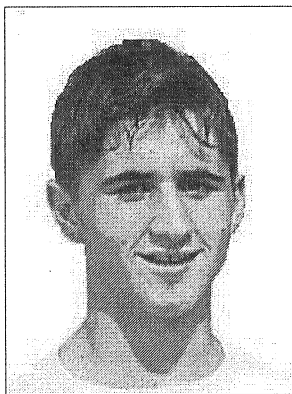

EMINE HASHANI: Në radhe të parë është një lehtësim për neve, sepse i largohemi mendimit të përditshëm të garderobës. Kur çdo shkollë e bën uniformën, pse mos ta kemi edhe ne? S'ka dallime në mes të pasurve dhe të varfërvë. Me këtë uniformë dallohem nga femrat tjera me mbulesë, sepse uniforma tregon se ne zhvillojmë procesin mësimor në një institut shkollos. Është kënaqsi të shohësh të gjitha nxënëset njëjt.

PËRMBAJTJA

- 4.Intervistë me drejtorin
- 6.Ditura dhe rëndësia e saj për gruan
- 8.A janë më me vlerë të dërguarit apo Melaiket
- 10.Kush ishte Ebu ubejde ibnul Xherrah
- 12.Rinia aktuale
- 14.Mjekësia e Muhammedit a.s.
- 16.Gabimet drejtshkrimore
- 17.Kalendari
- 18.Këshilla për të rinjtë
- 19.Kujto para se të bësh mëkat
- 20.Tetë orë qëndroi në përrua për t'i parë prindërit e tij
- 22.Nxënësit shprehen
- 24.Biblioteka vendi më i frekuentuar në medrese
- 26.Edhe ne po shkojmë
- 29.Letërsi
- 34.Aktivitete, humor, fjalë të urta.
- 36.Juventusi F.C

Vërejtje: Dorëshkrimet dhe fotot nuk kthehen!

Të dashur lexues, kemi kënaqësi të veçantë t'ju ofrojmë këtë vit revistën **"Drita e Kur'anit"** të neve nxënësve të medresesë së mesme "Alauddin" Prishtinë. Kjo revistë synon të njohë lexuesit me aktivitetet e nxënësve të medresesë dhe në të njëjtën kohë të trajtojë çështje shkencore e fetare.

Falënderojmë këshillin edukativo-arsimor, që dha një kontribut të madh për daljen në dritë të kësaj reviste, e cila na ka munguar vite me radhë. Të mos harrojmë pa përmendur drejtorin e shkollës sonë ef.Ekrem Simnica i cili bëri çmos që kjo revistë të jetë në duart tuaja. Ëndrrat tona janë të shumta që kjo revistë të përsoset edhe më.

Në lidhje me gabimet, që mund të na jenë përvjedhur, mirëpresim vërejtjet dhe këshillat tuaja.

Ju falënderojmë për mirëkuptim

Besnik Kallaba IV-a

Adresa: Medreseja e Mesme "Alauddin",
rr. "Mustafë Veselaj" Prishtinë

E-mail: Dritaekuranit@hotmail.com
Dritaekuranit@yahoo.com

Kryeredaktor: Besnik Kallaba

Redaktor: Mirsim Gashi

Redaksia: Mirsim Gashi, Besnik Kallaba, Fikrie Dumani, Lulzim Hoxha, Haxhere Kurtolli, Gentian Jetishi, Arbër Berisha, Kushtrim Mehmeti, Betim Retkoceri, Nora Hysejini, Eroll Venhari, Arta Dumani, Hajdin Berisha

Realizimi kompjuterik & design: Miftar Veseli, Besnik Kallaba

Intervistë me drejtorin e M.M "Alaudin" të Prishtinës, Ekrem ef. Simnica

Medreseja është tempull diturie

Drita e Kur'anit: *Po bëhet një vit që kur ju u zgjodhët drejtor. Çfarë mund të na thoni për këtë periudhë, çfarë rezultatesh arritët?*

Ekrem ef. Simnica: Për të vlerësuar arsimin nëpër periudha të caktuara është shumë vështirë dhe ndoshta mund të themi se është e pamundur, kur dihet se periudhat në arsim si edhe ne drejtime të tjera ndërlidhen edhe me periudha paraprake. Medreseja nuk filloi punën sot as para një viti, medreseja u themelua ne vitin 1951 dhe besoj se të arriturat nuk munguan qysh nga ajo kohë. Medreseja posedon një objekt të shkëlqyer edhe pse i ndërtuar tash e njëzet e pesë vjet më parë. Objekti është në gjendje shumë të mirë, është për lakmi. Personeli është profesional, të gjithë janë me përgatitje superiore, gjithashtu mungesa e teksteve për disa lëndë është plotësuar. Objektet për aktivitete të lira janë në gjendje shumë të mirë, si biblioteka, salla e sportit, fusha e sportit në ambient të hapur, amfiteatri, oborri i gjelbëruar etj. Mendoj se të arriturat e medresesë "Alaudin" në Prishtinë më së miri do t'i vlerësonin vetë ju nxënësit e kësaj shkolle, gjë që besoj ta keni bërë ekskluzivisht edhe në revistën tuaj "Drita e Kur'anit".

Drita e Kur'anit: *Në këndvështrimin tuaj si e shihni medresenë tani dhe pas një periudhe, të supozojmë pas dhjetë vjetve?*

Ekrem ef. Simnica: Medresenë sot, pas dhjetë, por edhe pas pesëdhjetë apo edhe pas njëqind vjetve e (para)shohim dhe e (para)vlerësojmë si një diçka të shenjtë në ambientin dhe mesin ku jetojmë. Medreseja është tempull diturie, kala, shkëndijat e së cilës kanë përfshirë, kujtojmë, mbarë botën dhe lirisht mund të themi se nuk ka vend në botë, në të cilin të mos gjejmë medresantë duke vazhduar studimet ose duke punuar. Medreseja është tempulli, që jep mësim dhe njohuri fetare e shkencore. Punonjësit dhe nxënësit shquhen për dije, vetëdije dhe moral të lartë Islam. Diploma e medresesë është ekuivalente me të të gjitha shkollave të mesme të licensuara nga Ministria e Arsimit. Medreseja është dhe do të mbetet lis i pathyer, i cili u përballoi fortunave të ndryshme nëpër periudha, dhe besoj se do t'u përballojë edhe në të ardhmen.

Drita e Kur'anit: *A mendoni se nxënësit e medresesë mund të ballafaqohen me njerëzit e tjerë, duke pasur parasysh edukimin dhe arsimimin e tyre?*

Ekrem ef. Simnica: Unë kam një bindje të thellë se, jo vetëm nxënësit, por edhe nxënëset tona, edhe pse në këtë ambient shumë të përzier, falë punës dhe angazhimit të personelit të medresesë dhe përgatitjes së nxënësve, kanë arritur dhe do të arrijnë të gjejnë veten në shoqërinë tonë. Nxënësi i medresesë mëson gjuhë të huaja: arabishten, anglishten, turqishten, mëson edhe të gjitha lëndët mësimore, që mësohen në shkollat e tjera të mesme. Nxënësi i medresesë gjithashtu mëson njohuri të fesë së tij, mëson normat morale e njerëzore dhe për këta nxënës besoj se nuk duhet të kihet frikë. Nxënësit e medresesë me përgatitjen e tyre profesionale dhe me kulturën e tyre të përgjithshme, jo vetëm që mund t'u përballojnë vështirësive të kohës, por mund të luajnë një rol të rëndësishëm pozitiv në ndërtimin e mëtejshëm të shoqërisë kosovare, e sidomos tani pas luftës dhe pas lirimit nga prangat ateiste komunsiste.

Drita e Kur'anit: *Në medrese ka disiplinë, si e komentoni këtë?*

Ekrem ef. Simnica: Po, është e vërtetë se në medrese ka disiplinë, por ka edhe rend e atmosferë mësimi e shkolle si dhe rekreacion dhe zbavitje për moshën tuaj. Këtë e bëni nëpër objekte dhe me mjete që ju ofron medreseja. Besoj se këtë e vlerësoni që sot, por edhe më tepër do të vlerësoni dhe mbështetni pasi të përfundoni mësimet tuaja në këtë shkollë. Disiplina, respekti, puna, sjellja e mirë, nderi, kultura, janë porosi të fesë sonë, atëherë të mundohemi t'i zbatojmë.

Drita e Kur'anit: *Një prej prioriteteve të BI-së është edhe ndërtimi i godinës së re për nxënëset. Çfarë do të thoshit për këtë dëshirë të kahmotshme tuajën dhe të prindërve të tyre. Përafërsisht, kur do të realizohet?*

Ekrem ef. Simnica: Vendimi më i guximshëm, ndoshta mund të themi, i Bashkësisë Islame, ishte në vitin 1997, vendimi për hapjen e paraleles së vajzave në Prishtinë dhe në Prizren. Pra, Bashkësia Islame e pa si shumë të nevojshme dhe ishte dëshirë e madhe, edhe pse kushtet edhe atëherë ishin të vështira, por së paku nuk kemi dhënë qira si japim sot. Mungesa e objektit të paraleles së vajzave na mundon të gjithë personelin, por edhe mua si drejtor, por të jeni të bindur se kjo çështje e mundoi edhe drejtorin e mëparshëm z.Naim Tërnavë. Shfrytëzoj nga rasti t'u kërkoj falje nxënësve, njëherit prindërve të tyre që fëmijët e tyre kanë vijuar mësimin në një objekt jo mjaft të përshtatshëm për mësim. Në fund ju bëjmë me dije se realizimi i projektit për ndërtimin e paraleles së vajzave, jo vetëm për paralelelën e vajzave, por edhe të F.S.I-së si dhe për Qendrën për Hulumtime Shkencore Islame me të gjitha objektet përcjellëse, do të fillojë së shpejti (në këtë vit) duke pasur parasysh përgatitjen e realizimit të këtij projekti, ndërkaq përfundimi varet prej ecurive të punëve dhe investimeve materiale.

Drita e Kur'anit: *Një mesazh për nxënësit e Medresesë dhe të shkollave të tjera?*

Ekrem ef. Simnica: Të pajiseni me njohuri, të stoliseni me norma morale Islame, të vetdijësoheni. Libri të mbetet shoku më i ngushtë juaji. Besoj se nëpërmjet kësaj arrihen qëllimi dhe ideali. Simbol i Islami është libri dhe penda. Suksese, mos e harroni medresenë. Selam

Ditura dhe rëndësia e saj për gruan

Falënderimi i takon Allahut, Zotit të botëve, paqja dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të dërguarin tonë, Muhammedin a.s., mbi familjen e tij, shokët e tij dhe mbi të gjithë ata që ndjekin rrugën e tij deri në ditën e gjykimit. Allahu i madhëruar në kaptinën Nuxhadele thotë: **"Allahu ngre në shkallë të lartë ata të cilët besojnë në mesin tuaj dhe ata të cilëve u është dhënë dituria. Allahu e di se çka punoni ju."** Islami i kushton rëndësi të posaçme diturisë, sepse ajo është bazë për njerëzit në këtë botë dhe lumturi në botën tjetër. Në këtë ajet u theksua se Allahu do t'i nderojë dhe t'i shpërblejë **dijetarët** me pozitë më të lartë se të tjerët, si në këtë botë ashtu edhe në botën tjetër. Këtu shohim se sa i kushton Allahu xh.sh. diturisë dhe për këtë prof. El-Bena, dijen e konsideroi si shtyllë të parë, si dhe i dha përparësi mbi singeritetin, punën, xhihadin, vllazërimin dhe shtyllat e tjera, sepse dija i udhëheq të gjitha këto dhe se njeriu **pa e njohur të drejtën nuk mund ta zbatojë, gjithashtu mund të luftojë në rrugën e drejtë vetëm pasi të mësojë dhe ta kuptojë atë**. Kur'ani e përmend diturinë para besimit dhe bindjes dhe të dyja së bashku janë rezultate dhe fryte të tij. Allahu i lartësuar thotë: **"E, edhe për të vërtetën të dijsmit se me të vërtetë ai (Kur'ani) është vërtet prej Zotit dhe kështu ti besojnë Atij dhe të binden ndaj Tij. E Allahu patjetër do t'i udhëzojë ata të cilët besuan në rrugën e drejtë."**

Gjithashtu mesazhi i parë të cilin Allahu xh.sh i dha Muhammedit a.s. ishte **"IKRE"** **"Lexo, mëso"** sepse vetëm me lexim e njeh të vërtetën, me lexim e njeh Atë i cili të dha jetën, mendjen, e të dalloj prej krijesave të tjera, lexo, sepse vetëm leximi të afron tek Allahu, lexo, që të ndjekësh rrugën e pejgamberëve, **në lidhje me këtë Muhammedi a.s. thotë: "Dijetarët janë trashëgimtarë të pejgamberëve, e pejgamberët nuk kanë lënë për trashëgimi dinarin e as dërhemën, ata vërtet kanë lënë për trashëgimi dijen, prandaj kush e merr le ta përhapë në përmasën më të madhe"**.

Lexo që të ndriçosh mendjen dhe jetën. Lexo që të dallosh nga i padituri, sepse Allahu xh.sh. thotë: **"Thuaj: a janë të barabartë ata që dinë dhe ata që nuk dinë? Po vetëm të zotët e mendjes marrin mësim."** Tek Allahu dijetari ka vlerë të madhe ashtu siç thotë Muhammedi a.s. **"Vlera e dijetarit ndaj robit të devotshëm është sikur vlera e hënës ndaj planeteve të tjera."**

Andaj të bëhemi të ditur vetëm që të arrijmë knaqësinë e Allahut duke mos pasur për synim famën, apo ndonjë interes të kësaj bote, sepse Muhammedi a.s. ka thënë **"Në ditën e gjykimit Allahu nuk do ta shikojë dijetarin që ka marrë dituri vetëm për t'u krenuar para njerëzve."** Dhashtë Zoti për diturinë që kemi dhe atë që marrim në të ardhmen, Allahu xh.sh. të jetë i kënaqur me ne. Sa i kushton Muhammedi a.s. rëndësi të madhe diturisë, tregon vetë thënia e tij: **"Sa shumë e mallkoj atë ditë, në të cilën nuk mësoj diçka."** Se sa Allahu i do dijetarët, tregon *kjo se Allahu se i radhit në familjen e krijesave më të dashura të tij dhe kështu Kur'an thuhet: "Allahu vërtetoi se nuk ka Zot tjetër përveç Tij, e dëshmuar edhe engjujt e dijetarët se Ai është zbatues i drejtësisë. Nuk ka Zot tjetër përveç Tij fuqplotit dhe të urtit."*

Radhitja e dijetarëve menjëherë pas engjujve tregon qartë se sa Allahu xh.sh. i dha rëndësi diturisë dhe atij që merr atë e që ka në mendje diturinë e fituar t'ua shpërndajë të tjerëve. Tregohet për një njeri nga Beni Israilët, që ishte shumë i ditur, mirëpo diturinë e tij nuk e shpërndante dhe nuk i këshillonte të tjerët dhe kështu Allahu xh.sh. i urdhëroi engjujt të shkonin e ta denonin atë popull. Engjujt shkuan, por kur shkuan gjetën një njeri që ishte i ditur dhe bënte ibadet, por nuk i mësonte të tjerët. Engjujt u kthyen tek Zoti dhe i treguan, porse Zoti u tha të shkonin e të fillonin prej pikërisht atij dijetarit, sepse ai vërtet është dijetar, porse të tjerët nuk i mëson.

Gjithashtu në kohën e Muhammedit a.s. dituria ishte në nivel të lartë dhe pejgamberi ka urdhëruar të kërkohet gjithandej, Muhamedi a.s thotë: *"Dituria është gjë e humbur e besimtarit ku ta gjejë, le ta marrë."* *"Kush niset në rrugë që të kërkojë dituri, Allahu do t'ia lehtësojë rrugën për në Xhennet."*

"Kush del nga shtëpia për shkak të kërkimit të diturisë, konsiderohet se është në rrugën e Allahut deri sa të kthehet." Aliu r.a. ka thënë: "Dituria është me vlefshme se pasuria për arsye se ty të ruan dituria e ti e ruan pasurinë. Gjithashtu ka thënë: "Dijetari është me i vlefshëm se agjëruesi, se ai që falet natën, se ai që lufton". Ibën Abasi ka thënë: "Të mësuarit në një pjesë të natës është më mirë sesa të falurit namaz nafle tërë natën."

Thevriu ka thënë: "Pas farzeve të detyrueshme nuk ka adhurim më të preferueshëm se të kërkuarit e diturisë. Ahmed ibën Hambeli për dijetarët ka thënë: "Sa e bukur është gjurma e tyre tek njerëzit e sa keqe është gjurma e njerëzve tek ata. Jusuf Kardavi thotë: "Dituria sipas Kur'anit dhe Sunetit nuk është armik i fesë e as kundër besimit. Islami nuk pranon besimin imitues dhe nuk është i kënaqur me atë njeri, që nuk përdor trurin."

Pamë se ajetet Kur'anore dhe hadithet e Muhammedit a.s. flasin për të dy gjinitë, Allahu në Kur'ai gjithherë i drejtohet të dy gjinive. Islami është i pari që ia obligoi diturinë burrit dhe gruas duke u mbështetur në thënien e Muhammedit a.s. *"Kërkimi i diturisë për myslimanin qoftë mashkull apo femër është detyrë."* Kështu Muhamedi a.s ka thënë *"Turpi nuk i pengoi ta mësojnë fenë e Allahut."* Ashtu siç u dalluan në jetën shkencore disa burra, poashtu u dalluan edhe disa gra. Hafidh Dhehebiu thotë: "Nuk është thënë për asnjë grua se ajo ka gënjyer në ndonjë hadith." Sheukani thotë: "Nuk është transmetuar nga asnjë prej dijetarëve se si ka refuzuar transmetimin e ndonjë gruaje, për shkakun se është grua." Sa e sa hadithe prej Sunnetit ka pranuar umeti prej nje gruaje prej sahabëve. Njerëzit e shihnin se si e ka arritur Aishja r.a. kulminacionin e diturisë dhe pjekurisë në çdo shkencë që është e lidhur me fenë, si: Kur'ani, Hadithi, Tefsiri dhe Fikhu. Ajo në Medine ishte përballë dijetarëve të mëdhenj, për të shkroi Dhehebiu në librin e tij, ku thotë: "Sikur të tubohej dituria e gjithë njerëzve dhe nënave të besimtarëve, Aishja r.a. do të kishte diapazon më të gjerë shkencorë se ata të gjithë. Në qoftë se i bëjmë vështrim realitetit të gruas në epokën pejgamberike do të shohim se si shkonin në xhami që të pinin prej burimit të diturisë dhe kur nuk u mjaftonte kërkimin ligjërata të veçanta nga Muhammedi a.s. që të shtonin njohuritë. Kur vdiq Muhammedi a.s. Aishja ende nuk i kishte mbushur 19 vjet, mirëpo krahas moshës së saj shumë të re i mbushi të gjitha anët e botës me dituri, thotë një dijetar: "Sa herë që ne shokët e Muhammedit a.s. nuk kemi pasur të qartë ndonjë hadith, tek ajo kemi gjetur përgjigje adekuate. Nuk ka patur prej sahabëve të Muhammedit a.s. njeri, i cili të ketë transmetuar më tepër se ajo. Prej saj u transmetuan 1110 hadithe. Ibën Hazmi thotë: "Prej fetvave të saj mund të bëhet një përmbledhje grandioze, ka qenë njeri me mendime të frytshme në baza të fesë dhe hollësitë e librit të qartë, ka qenë njohëse e medicinës, politikës, historisë e gjeneologjisë."

Historia Islame njihet shumë gra, të cilat ishin dijetare të pashoqe, siç ishin: Aishja, Hafsa, Esmâ, Ummu Seleme, Ummu Habibe, etj. Kontributi i tyre në shoqërinë Islame ishte i një niveli shumë të lartë, andaj pse ne sot të mos jemi ato që e japim maksimumin në të gjitha aspektet, sepse më shumë se kurrë i nevojitemi popullit tonë.

Dituria është si shiu i pastër jetëdhënës, por nga bimët që thithin atë, disa japin frute të ëmbla e të lezetshme, ndërsa disa të tjera frute të idhta e helmuese. Të mendojmë me cilin grup të bimëve të ngjajmë e të jemi të vetëdijshme se kur dituria mbisundon inteligjencën dhe ndjenjat e moralit të njeriut, atij ia rrit mendjen, dhe të lutemi siç na mëson Kurani :

"Thuaj: Zoti im më shto dituri"

Fikrije Dumani IV

A janë më me vlerë të dërguarit apo melaiket?

Rreth çështjes nëse janë më me vlerë të dërguarit apo melaiket, ndër dijetarë muslimë mbahen dy mendime. Mendimi i parë, që është i shumicës së Esharinjve, thotë se të dërguarit janë më me vlerë se melaiket cilat do qofshin këto, kurse mendimi i dytë, që është i Mutezilve, thotë se disa melaiket janë më me vlerë se të dërguarit. Meqë i përmbahemi mendimit të tyre, në këtë artikull po paraqesim vetëm argumentet e Esharinjve.

Për veçimin e mbarështimit të argumenteve u mbështetëm kryesisht në shpjegimet e Fahrudhin Rraziut, në librin e të cilit depërtoam falë ndihmës së disa mësimitdhënësve. Ja argumentet, në të cilat bazohet mendimi se të dërguarit janë më me vlerë se melaiket:

-Argumenti i parë: Melaiket i ranë në sexhde Ademit a.s. dhe s'do mend se ai të cilit i bihet në sexhde është më i vlerë se ai që bie në sexhde.

Premisa e parë se melaiket i ranë në sexhde Ademit a.s. vërtetohet, ndërtjerash, me këto thënie Kur'anore:

E kur u thamë engjëjve: përuluni (bini në sexhde) Ademit, ata menjëherë iu përulën, me përjashtim të iblisit (djallit). Ai refuzoi dhe u mbajt në të madh dhe u bë pabesimtar. (El-bekare 34)

Kur Zoti yt u tha engjëjve: "Unë po krijoj një njeri nga balta, dhe kur ta kem përsosur atë dhe t'i kem dhënë nga ana Ime shpirt, ju menjëherë përuluni atij (në sexhde)". (Sad 71-72)

Premisa e dytë sa ai të cilit i bihet në sexhde është më i vlerë se ai që bie në sexhde, vërtetohet nga fakti se rënia në sexhde është më i larti nderim që mund të bëhet, ndaj është larg mendjes që një me vlerë më të shumt t'i bjerë në sexhde tjetrit që ka vlerë më të paktë. Konkluzioni si rrjedhojë e këtyre premisave është krejt e qartë: Ademi a.s. është më me vlerë se melaiket. Megjithatë, për ta liruar argumentin nga çdo dyshim i mundshëm, po i shtrojmë për t'u përgjigjur tri pandehma si pyetje që mund të dalin gjatë analizës së përimtë për vërtetimin e dy premisave të lartëpërmendura kto pandehma janë:

a) Mos vallë melaiket i ranë në sexhde All-llahut, kurse Ademi a.s. u shërbeu si obkjekt nga qenë drejtuar, pra si kible?

b) Mos vallë me fjalët "i ranë në sexhde" kihet për qëllim se melaiket vetëmse i shprehën mirseardhje Ademit a.s.?

c) Nëse melaiket vërtet i ranë në sexhde Ademit a.s., pra e vunë ballin në tokë për të, atëherë mos vallë kjo lëvizje nuk kishte kuptimin e sotëm, porse kishte formë përshëndetje e siç dimë edhe ai që është me vlerë më të shumtë ta përshëndet atë që ka vlerë më të paktë?

d) Të tri pandehmave, njëherësh, duke ua zhvërtuar përmbajtjet përgjigjen u kthen fakti se iblisi u ndie keq pse u urdhërua t'i binte në sexhde Ademit a.s., madje as që e zbatojë urdhërin. Këtë e thotë Kur'ani i madhëruar:

(Mandej vazhdoi e) Tha: "A e sheh (i tha Zotit) këtë që Ti e vlerësove mbi mua, nëse më lë të jetojë deri në ditën e kijametit, unë gjithsesi do t'i shfaros pasardhësit e tij, me përjashtim të një pakice". (Isra 62)

Po të mos nën kuptonte rënia në sexhde epërsi të vlerës nuk do të kishte pse të ndihej keq e të mos zbatonte urdhërin

-Argumenti i dytë: Ademi a.s. ishte më i ditur se melaiket dhe ai që është më shumë i ditur është më me vlerë se ai që është më pak i ditur.

Se Ademi a.s. ishte më i ditur se melaiket këtë e thotë edhe Kur'ani:

E Ai (Zoti) ia mësoi Ademit të gjithë emrat (e sendeve), pastaj ato ua prezentoj engjëjve dhe u tha: "Më tregoni për emrat e këtyre (sendeve të emërtuara), nëse jeni të drejtë (çka mendoni)?" (Engjëjt) Thanë: "Ti je i pa të meta, ne nuk kemi dije tjetër përveç atë që na e mësove Ti. Vërtetë, Ti je i Gjithëdijsmi, i Urti!" (Zoti) Tha: "O Adem, njoftojë ata (engjëjt) me emrat e atyre (sendeve)!" E kur u rrëfeu atyre për emrat e tyre, (Zoti) tha: "A nuk ju kam thënë juve se Unë më së miri e di fshehtësinë e qiejve e të tokës dhe më së miri e di atë, që ju e publikoni dhe atë që e mbani fshehtë". (El-bekare 31-33).

Se ai që është më shumë i ditur është më me vlerë se ai që është më pak i ditur edhe këtë e thotë Kur'ani:

Thuaj: "A janë të barabartë ata që dinë dhe ata që nuk dinë?" Po, vetëm të zotët e mendjes marrin mësim. (Ez-zumer 9)

-Argumeti i tretë: Për të kryer një punë të mbarë njerëzve u duhet më shumë mund se melaikëve dhe ajo punë që është më e mundimshme për t'u kryer është më e vlerë se ajo që është më pak e mundimshme ose fare e pamundimshme. Premisën e parë se për të kryer një punë të mbarë njerëzve u duhet më shumë mund të harxhojnë se melaikëve, e vërtetojnë ndër të tjera, këto fakte:

a) Epshi, pasioni, zemërimi e lakmia janë penguesit më të fuqishëm të punëve të mbara. Këto cilësi i kanë njerëzit e nuk i kanë melaiket. S'do mend se një punë më e vështirë (më me mund) kryhet kur ka pengues sesa kur nuk ka .

b) Melaikëve gjithë detyrat u dalin me t'u thënë;

"Paria që nuk besoi nga populli i tij tha: "Ne nuk të shohim ndryshe vetëm si njeri, sikurse edhe ne, ne nuk po shohim se të pasoi kush, përveç atyre që janë më të poshtërit e më mendjelehtët nga mesi ynë dhe ne nuk shohim se ju kenë ndonjë vlerë mbi ne, përkundrazi, ne ju konsiderojmë gënjeshtarë!" (El-enbija 27)

Ndërsa njerëzve disa detyra u dalin më t'u thënë (nga Kur'ani e Syneti) e disa të tjera duhet t'i nxjerrin përmes konkludimit:

Sikur All-llahu të mos u kishte caktuar atyre shpërnguljen, ata do t'i ndëshkonte në këtë jetë, kurse në jetën tjetër ata e kanë dënimin e zjarrit. (El-hashr 3)

A nuk e përfillin ata (me vëmendje) Kur'anin? Sikur të ishte prej dikujt tjetër, përveç prej All-llahut, do të gjenin në te shumë kundërthënie. (En-nisa 82)

S'do mend se është më e mundimshme të nxjerrësh (mësosh) detyrën përmes konkludimit sesa të të dalë ajo me t'u thënë.

c) Njeriu ka një gjëmë, sprovohet me tundimin (vesvesen) e shejtanit, kurse këtë gjëmë nuk e kanë melaiket.

d) Pandehmat të ndryshme mund t'u lindin njerëzve e nuk t'u lindin melaikëve. Ta zëmë, njerëzit mund të pandehin se ndodhitë në tokë kanë farë lidhjeje me ndonjë sistem të planeteve qiellore (edhe sot e kësaj dite ka njerëz që besojnë sipas feve që kanë në bazë një lidhjeje të këtillë, madje ka edhe njerëz që mendojnë t'i përkasin fesë Islame, e me gjithatë i besojnë horoskopit). Melaiket, që janë banorë të qiellit, dëshmuere të ndodhive atje nuk kanë pse t'u lindin këso lloj pandehmash. Ato shohin drejtpërdrejt se si edhe ndodhitë në planetet tjera si ndodhitë në planetin tokësorë i nënshtrohen Zotit. Këtë gjë ato e dinë medoemos. Premisa e dytë se një punë më shumë e mundimshme është më e vlerë se një punë më pak e mundimshme, bazohet në të thënë (*Ennasu*) dhe në analogji (*Kijas*). Ja bazimi në të thënë: Muhammedi a.s. thotë: "Më e vlera punë është më e mundimshmja." Gjithashtu ai ka thënë Aishes r.a.: "Shpërblimi yt është sa mundi (që ke dhënë)." Ja bazimi në analogji: Po ta kishin një punë më shumë e mundimshme dhe një punë tjetër më pak e mundimshme të njëjtë shpërblimin, derdhja e atij mundi shtesë që kërkon puna e parë do të ishte asgjë tjetër v, derdhja e atij mundi shtesë që kërkon puna e parë do të ishte asgjë tjetër veçse dëmtim, ndërkohë që dihet se bartja e dëmtimit kur është i pavlerë është e ndaluar rreptësisht, ndaj dhe do të duhej ndaluar kjo puna e parë e meqë nuk është ndaluar (shpallur haram), marrim vesh kësodore se ka shpërblim më të madh se sa puna e dytë, pra është më me vlerë.

-Argumenti i katërt:

Thuaj: "Bindjuni All-llahut dhe të dërguarit, e nëse ata refuzojnë, atëherë All-llahu nuk i do pabesimtarët "! (Ali imran 32).

Fjala "el-aalemu" e cila është përdorur në këtë ajet, shënjon të gjitha krijesat, pra edhe melaiket, prandaj ajeti ka kuptimin se Zoti i ka zgjedhur (mbivlerësuar) ata që përmend ndër gjithë krijesat e tjera.

Argumenti i pestë: Është e ditur se, ndërsa melaiket kanë mendje e nuk kanë pasion, e kafshët, përkundrazi kanë pasion por nuk kanë mendje, njerëzit kanë edhe mendje edhe pasion. Kur njerëzve ua peshon pasioni mendjen bien më poshtë se kafshët, këtë e thotë Kur'ani:

Ne krijuam shumë nga xhinët e njerëzit për xhehennem. Ata kanë zemra që me to nuk kuptojnë, ata kanë sy që me ta nuk shohin dhe ata kanë veshë që me ta nuk dëgjojnë. Ata janë si kafshët, bile edhe më të humbur, të tillët janë ata të marrët. (El-araf 179)

Sa kohë që të jetë kështu (e kështu është ngase pamë të vërtetohet me Kur'an), sipas natyrës së këtij konkludimi, do të duhej që, kur njerëzve ua peshon mendja pasionin, të ngjiteshin (ngriteshin më lartë se melaiket).

Kush ishte Ebu Ubejde ibnul Xherrah

Pejgamberi ynë i dashur Muhammedi a.s. thotë: “secili popull ka besnikun e vet e besniku i këtij populli është Ebu Ubejde”.

Ebu Ubejde lindi në Meke. Ai ishte prej të parëve që pranoi Islamin. Islamin e pranoi në ditën e dytë, menjëherë pas Ebu Bekrit, ngai i cili edhe e pranoi fenë Islame. Ebu Ubejde së bashku me Abdurrahman ibnu Avfin, othman ibnu Muadh, dhe el-Erkam ibnul Ebi Erkam, shkuan te Muhammedi a.s. dhe para tij shqiptuan dëshminë e të vërtetës. Këta ishin shtyllat e para të Islamit. Ebu Ubejde i përfjetoi mundimet si të gjithë muslimanët e asaj kohe në Mekë. Mirëpo, sakrifica e Ebu Ubejdes në luftën e Bedrit tejkaloi çdo parashikim dhe imagjinatë. Në atë luftë (betejë) ai u vërsul në mesin e rradhëve të armikut pa pasur frikë fare, ndërsa, ata armiqët ia kishin frikën atij. Ai çante rradhët e tyre pa u frikësuar prej vdekjes, dhe kalorësit kurejsh i ruheshin dhe i shmangeshin ballafaqimit me të. Ebu Ubejde ishte një burrë me fytyrë të bukur e të pastër, i gjatë e shpatullgjërë. Syri gëzohej me pamjen e tij. Për veç këtyre, ai kishte sjellje të mirë. Ishte modest dhe shumë i turpshëm. Ai i përngjante teht të shpatës në shkëlqimin dhe bukurinë e saj, si dhe në ashpërsinë e të rënave të saj.

Omeri r.a. e përshkroi dhe tha: tre vetë nga kurejshitët janë me fytyra më të bukura, me moral të lartë dhe më të turpshmit. Kur flasin nuk gënjejnë dhe nëse ti iu flet atyre nuk të përgënjeshtrojnë: Ebu Bekri, Osmani dhe Ebu Ubejde.

Në një rast kishte ardhur një delegacion krishter te Pejgamberi a.s. dhe kishin kërkuar nga ai që t'ia dërgonte një sahab që të gjykojë në ndarjen e pasurisë së tyre. Pejgamberi a.s. iu tha atyre: “ejani në mesditë dhe do t'iu gjejë një sahab besnik dhe të fuqishëm.” Omeri r.a. thotë:” shkova herët për ta falur namazin e drekës, por asnjëherë nuk e kam dashur postin më shumë se atë ditë.” Pasi Pejgamberi a.s. bashkë me ne e fali namazin e drekës, filloi të shikoj djathtas dhe majtas, ndërsa unë ngritesha që t'i bija në sy, kurse ai vazhdoi të shikoj derisa e pa Ebu Ubejden, të cilin e thirri e i tha: “shko me këta njerëz dhe gjyko ne mes tyre me drejtësi.” Besnikëria e tij u manifestua në ditën kur Pejgamberi a.s. dërgoi një grup prej Sahabëve për ti dalë në rrugë një karavani të kurejshitëve. Udhëheqës i tyre ishte Ebu Ubejde, të cilit i kishte dhënë Pejgamberi a.s. disa hurma sepse nuk kishte asgjë tjetër. Ebu Ubejde u jepte çdo ditë secilit nga një hurmë.

Ebu Ubejde e shoqëroi Pejgamberin a.s. dhe mori

pjesë në të gjitha luftërat. Me rastin e zgjedhjes së Ebu Bekrit për kalif, një sahab i propozoi që të zgjedhej ky kalif, sepse Pejgamberi a.s. ka thënë:”**Ç'do popull ka besnikun e vet, kurse ti je besnik i këtij populli.**” Ky tha:”nuk mund ti dalë përpara Ebu Bekër spse atë e urdhëroi Pejgamberi që të dalë të na prijë në namaz.” Pas zgjedhjes për Ebu Bekrit për kalif, Ebu Ubejde ishte njëri prej këshilltarëve të tij të afërt. Pasi vjen në pushtet Omeri r.a., ky ishte një ndihmës dhe nuk e kundërshtoi kurrë përveç në një rast. Kur Ebu Ubejde ishte në krye të ushtrisë muslimane, në kohën e të cilit u çlirua Shami, atje ishte përhapur sëmundja e kolerës. Omeri nga frika se Ebu Ubejde mund të vdes. Omeri e dërgon një emisarë (i dërguar special) tek ai me një mesazh, në të cilin thuhej: “Unë kam nevojë të madhe për ty, dhe nuk mund të zëvendësoj askush.

Nëse të mbërrin mesazhi im ditën, kërkoj që mbrëmja të gjej tek unë, apo nëse të vjen mesazhi im në mbrëmje, mengjesi të gjej tek unë”. Kurse Ebu Ubejde ia kthen: “O prijësi i muslimanëve, unë kuptova nevojën tënde për mua, por unë gjendem në mesin e ushtrisë muslimane dhe jam pjestarë i saj. Nuk dëshiroj ta ruaj vetvetën prej asaj që mund t'u ndodh atyre. Kur të arrijë letra ime më lejo të mbetem këtu ku jam.”

Posa i arriti letra Omerit r.a. ai e lexoi dhe qajti deri sa ju enjtën sytë. Disa sahab që ishin aty kur e panë mallëngjimin dhe pikllimin e Omerit r.a. pyetën a mos ka vdekur. Ai thotë jo por është në prag të saj. Nuk shkoi shumë dhe doli siç tha Omeri r.a.. Ebu Ubejde pasi u sëmur nga kolera vdiq.

Fjalët e fundit të Ebu Ubejdes ishin: “Ua lë një porosi, nëse i përmbaheni do të jeni të mirë. Falei namazin, agjeroni Ramazanin, jepni Sadaka, bëjini Haxhin dhe Umren, këshilloni njëri-tjetrin me drejtësi, dëgjoni prijësat tuaj dhe mos i tradhtoni, mos t'ju mashtroj dunjaja, se, poqëse jetoni edhe njëmijë vjet do të vini në gjendjen siç po më shihni mua. Paqja dhe mëshira e All-llahut qoftë mbi ju. Ju drejtua Muadh dhe i tha: “O Muadh o, priju njerëzve në namaz. Nuk vonoi shumë dhe shpirti i tij i pastërt u shprëngul në Ahiret.”

Muadhi u ngrit dhe tha: “O ju njerëz, ju jeni të pikëlluar me humbjen e këtij njeriu, betohem në Zotin xh.sh. se nuk kam parë njëri më zemërmirë dhe këshillëdhënës të mirë për të gjithë. Lutuni për të dhe All-llahu ju mëshiroftë!

Besnik Kilaba IV-a

E mira dhe e keqja luftë e kahmotshme

I

Njëherë në një vend ishte një vajzë e cila kishte dalur për të shëtitur me kalin e saj. Mirëpo gjatë kalorimit kali fillon të trembet në mes të shkretëtirës. Vajza rrëzohet nga kali dhe pëson lëndime të rënda. Kali ik me vrap, ndërsa kjo mbetet në shkretëtirë. Vajza në gjendje të vështirë fillon të ecë në drejtim të panjohur. Pas ecjes të gjatë arin në një vend të panjohur. Në shtëpinë e parë që e sheh, kërkon strehim.

Në shtëpi gjendej një djalosh i ri (besimtar) i cili ishte duke lexuar Kur'an. Ndëgjohen trokitjet e derës në orët e vona. Djaloshi e hap derën, sheh se në derën e tij trokiste një vajzë e rraskapitur. Vajza kërkon nga djaloshi strehim, dhe djaloshi i ofron strehim, e dërgon në dhomën e tij të fjetjes. Djali kthehet prap për të lexuar Kur'an. Mirëpo para se të fillon të lexon, fillojnë cytjet e shejtanit “ në dhomën tënde gjendet një vajzë e bukur, e cila ka humbur dhe nuk ka mbështetje, shko dhe kalo natën me të”. Në afërsi të tij gjendej një qiri i ndezur, ku djali e vendos dorën mbi qiri dhe me vete thotë: “ shiqo sa më dogji ky zjarr i qiririt, paramendoje dënimin e All-llahut në Xhehennem nëse e bëj këtë mëkat “. Djaloshi vazhdon me leximin e Kur'anit deri në kohën e namazit të sabahut. Në ato momente ndëgjohen trokitje të fuqishme në derën e tij. Djali me vrull shkon për ta hapur derën, pasi që e hap ,sheh sunduesin e vendit te asaj krahine.

Sunduesi pasi që kishte ndëgjuar nga fqinijët e djalit se kishte pranuar një vajzë për strehim. Ju vërsul djalit me fjalë: pse ma ke dhunuar vajzën time.

Djaloshi ia kthen në të vërtet. Në kohën kur isha duke lexuar Kur'an ndëgjova trokitjet e derës, hapa derën një vajzë kërkoi strehim nga unë, e cila ishte e rraskapitur dhe e kishte humbur rrugën e saj, unë i ofrova asaj strehim, nuk e keqpërdora atë, vetëm se i ofrova dhomën time për të fjetur, dhe unë e lash atë të qetë për të fjetur dhe vazhdova leximin e Kur'anit.

Vajza e cila ishte mbreda në dhomë, dëgjon zërin e të atit dhe del me vrap në derë dhe ia vërteton fjalët e djaloshtit fisnik.

Kjo veper shëmbullore e djaloshtit i pëlqen shumë sunduesit dhe ia jep djaloshtit vajzën e tij për nuse.

II

Një herë një djalosh kishte vendosur që të shkojë te të afërmit e tij në një qytet tjetër, te daja i tij. Në lagjen e dajës së tij, rinia kishin organizuar aheng. Djemtë e dajës e lutën që të merrte pjesë edhe ky në atë aheng. Djaloshi pranon kërkesën e tyre. Në orët e mbrëmjes rinia mbledhet në këtë aheng ku pjesëmarrës ishte edhe musafiri i cili kishte ardhur te daja i tij. Gjatë ahengut ai sheh një vajzë të bukur. Djaloshi shkon në drejtim të saj dhe dëshiron të njoftohet me të. Vajza pranon të njoftohet me të, ulen së bashku për të pirë diçka. Nuk zgjati shumë dhe vajza i ofroi djaloshtit që të shkojnë në një hotel për të ndarë natën së bashku. Djaloshi pranoi kërkesën e saj dhe vepruan në këtë mënyrë, shkuan në hotel dhe kaluan natën së bashku.

Pas tërë kësaj, djaloshi zgjohet në mëngjes, në shtratin e tij nuk e gjen vajzën. Djaloshi niset në drejtim të banjos për t'i pastruar sytë. Mirëpo, me të hyrë në banjo sheh në pasqyre një mbishkrim i shkruar me karmin: “*mirëse vjen në botën e sidës.*”

Nga këto dy tregime shohim se gjëja e pëlqyer tek All-llahu ka shpërblimin edhe në këtë botë edhe në botën e ardhme. Ndërsa gjëja e urrejtur tek All-llahu e ka dënimin edhe në këtë botë edhe në botën e ardhme.

Rinia në ditët e sotme

Me të vërtetë shumë prej njerëzve, në veçanti të rinjtë, nuk e dinë se çka dëshirojnë në këtë jetë. Të jetojmë, të ushqehemi, të martohemi dhe të kalojë jeta...

Është në rregull që ta jetosh jetën tënde në këtë mënyrë pa caqe, apo të obligon që për ty të ketë cak dhe qëllim të qartë në jetën tënde? Më lejoni që të flas me ju sinqerisht! Kjo temë iu drejtohet vetëm të rinjve. Përse? Për shkak se të vjetrit pretendojnë se i kanë përcaktuar qëllimet e tyre në jetë, ndërsa të rinjtë janë më shumë të kufizuar në këtë çështje në atë se cili është qëllimi ytë në jetë? Cila është urtësia e prezences sate në këtë dunja?

Obligohesh ta dish që gjëja më e shtrejtë në vitet e tua është rinia. Dhe ajo është më e bukura periudhë në jetën tënde. Në fëmijëri ka shëndet mirëpo në të nuk ka logjikë, ndërsa në në pleqëri ka urtësi mirëpo nuk ka rini, por ata të cilët e posedojnë shëndetin dhe logjikën e shëndosh janë rinia. Për këtë nuk është diçka e panjohur rëndësia e rinisë që i përkushtoj Islami. Pejgamberi a.s. ka thënë: "Nuk do të lëvizë robi në Ditën e Gjykimit pa u pyetur për katër çështje..." Për vitet e tij ku i ka kaluar, për rininë e tij se si e ka kaluar, për pasurinë e tij se si e ka fituar dhe si e ka hargjuar, dhe për diturinë e tij se si e ka përdorë atë."

Do të pyetësh për vitet e tua për çdo moment, për çdo orë, për ditët e kaluara e sa të vështira pyetje e paramendoni për ata që e kaluan jetën e tyre paqëllim e në humnerë. Për këtë gjë që edhe Kur'an i dha rëndësi rinisë, një rëndësi jo të zakonshme dhe e gjejmë shembullin që ligjet e gjithësisë Allahu xh.sh. i ndryshoi për shkak të gjashtë apo shtatë të rinjve, paramendo, të ndryshohen ligjet e gjithësisë për shkak të disa të rinjve?! Po na tregon Allahu i lartësuar për banorët e shpellës "Kehf" duke thënë: "Ne po të rrëfejm sakt qështjen e tyre. Ata ishin disa djelmasha, kishin besuar Zotin e tyre e ne atyre ua shtuam bindjen."

Ata qëndruan në shpellë duke fjetur 16 apo 17 vjet për ta Allahu e ndryshoi ligjin e gjithësisë. Ku në Kur'anin famëlartë thotë: "Dhe ti e shihje diellin kur lindte bartej prej shpellës së tyre nga ana e djathtë e kur perëndonte largohej nga ana e majtë, e ata ishin në një vend të gjerë të saj."

Nga kjo kuptojmë se si Allahu i lartësuar i ruajti trupat e tyre nga dielli. Gjithashtu ligji i gjithësisë u ndryshua edhe për Ibrahimin a.s. kur ai ishte në moshën rinore dhe populli i tij e hudhi në zjarr. Allahu na tregon ligjin e zjarrit kur thotë: "Po ne i thamë: O zjarr bëhu i ftoftë dhe shpetim për Ibrahimin..."

I them këto fjalë në mënyrë që ju o të rinjë të kuptoni se në të vërtetë ka rini të shenjt tek Allahu xh.sh...

Atëherë përse shkujdeseni nga fuqia juaj rinore... është prej të metave të mëdha që për ty të mos ketë qëllim në këtë jetë, pyeteni veten gjithëherë se cilat janë qëllimet tua në jetë? Për të ngrënë, për të pirë, për të vdekur dhe kaq. Apo jeton e nuk e kupton se për çfarë jeton?

Dëgjoj nga disa shembuj në kohën Muhammedit a.s. të cilët duhet të jenë kandil ndriques për neve p.sh. Usame bin Zejdi në moshën 18 vjeçare Muhammedi a.s. e kishte bërë komandant të ushtrisë edhe pse në atë mes kishte njerzë të cilët ishin më të vjetër dhe më me përvojë, por Pejgamberi a.s. deshti që të riun ta privilegjonte dhe ta inkurajonte për punë. Poashtu kemi edhe Aliun r.a. i cili në moshën 20 vjeçare kishte fjetur në shtratin e Pejgamberit a.s. në natën e hixhretiti. Pejgamberi a.s. e vërjeti se ky ka mundësi ta bart një emanet të tillë dhe e lejojë. Pastaj edhe Esma e bija e Ebu Bekrit edhe ajo kishte luajtur një rol të rëndësishëm në hixhretin e Pejgamberit a.s. i kishte bartë ushqim në shpellen Garë.

Kemi edhe shumë të tjera si : Ebu Bekri, Omeri, Muadh ibn Xhebeli etj. Për qfarë i them këta shembuj o ju të rinjë? Për shkak se ti je i shtrenjtë, dhe për shkak se ne jemi duke e parë që shoqëria jonë është duke vuajtur nga rinia pa qëllim. Për qdo ditë hapet nga një kafene e re, dhe këto konsiderohen biznesi më i përhapur në Kosovë, përse?

Për shkak se të rinjtë tonë e kaljnë kohën në to me orë të tëra. Kur kaljome nga disa kafene i shohim rininë në vitet e lulzimit të tyre, por për mjerim i shef duke u marrë me punë që nuk i përkasin rinisë, ndërsa gjeja kryesore te femrat konsiderohet se si ta ndërroj llojin e kozmetikës, si ta mahnit filanin, si të martohet sa më shpejt. A është logjike kjo? A është logjike që te femrat gjeja kryesore të jetë se a është e bukur a jo? A është logjike që te i riu kryesore të jetë se si të kënaqet në këtë botë? Nuk ka mundësi që të jetojmë në këtë zbrastësi, nuk ka mundësi që ta ngrisim shoërin tonë oj rini...

Shumë prej njerëzve kanë ardhur në këtë jetë kan jetuar, kanë ndërruar jetë e nuk dhe nuk e kanë diturë shkakun e krijimt të tyre. E gjemë shembullin...

Platoni thotë: "Zoti e ka krijuar, këtë gjithësi pastaj e harroi dhe për këtë shkak ndodhin qrrregullime të shumëta në këtë tokë ku njerzit vriten në mes veti"

Gjejmë kulturë tjetër ku thuhet: " Kjo gjithësi nuk është asgjë përveq se një lojë e madhe".

Paramendo! E tërë gjithësia është zhveshur për tu kënaqur e lozur?!!

Kjo është filozofi e jetës që nuk ka cak ndërsa kjo fjali nuk është në rregull të jetë fjali e të rinjëve musliman. Ndërsa për ty islami ka vu cakun dhe qëllimin e qartë ku Allahu i Lartësuar thotë:

"Nuk i krijova xhinët dhe njerzit për asgjë tjetër vetëm që të më adhurojnë"

Po ky është qëllimi

"Që të jetosh në këtë gjithësi dhe qëllimi ytë të jetë nënaqësia e Allahut xh.sh."

Pra me e bukura gjë në jetën tënde është që për ty të ketë cake, dhe caku më i bukur është që ti ta njohësh Zotin tënd.... A nuk është Ai Krijuesi ynë? A nuk është Ai Krijuesi i kësaj gjithësie, dhe se të ai do të kthehem?

Në fund dëshiroj ta permbledhi gjithë atë që tash me dy fjale: Vendose qëllimin tënd me të madhe në jetë, dhe ai të jetë Allahu xh.sh.

Të këshilloj që pasi të keni dëgjuar këto fjalë të futeni në dhomë e të merrni fjetën dhe lapsin dhe ti shkruani qëllimet e tua në jetë. Është prej të metave të jetosh, të ndrrosh jetë, dhe të mos dish se qka dëshiron ne këtë jetë.

Shpresoj se këto fjalë kan qenë fjalë të dobishme kan qenë " Fjalë nga Zemra" dhe të kenë arritur në zemrat e juaja.

**Përgatiti:
Bahrie Kurtolli**

Mjekësia e Muhammedit a.s.

-Kur'ani

All-llahu i gjithfuqishëm thotë: **"Ne të shpallim Kur'anin që është shërim dhe mëshirë për besimtarët, kurse jobesimtarëve nuk u shton tjetër përpos dëshprim".**

Kur'ani është libër me fjalët e shenjta që i ka shpallur Krijuesi, Furnizuesi i Tokës, Xhennetit. Kur'ani është ilaç për të gjitha sëmundjet e zemrës, të trupit, të mendjes, dhe është ilaç universal dhe trajtim për të gjitha fatkeqësitë në këtë botë, është mbrojtës kundër dënimit për mëkatet në botën e ardhshme.

Secili njeri nuk mund ta përdorë këtë ilaç, për ta përdorur këtë ilaç njeriu i sëmurë duhet të ketë besim të sigurt dhe orgjinal në Zotin xh.sh. Sa i përket sëmundjes së zemrës, Kur'ani me siguri i trajton hollësisht dhe për to siguron mënyrë të drjetë të shërimit. All-llahu i Gjithfuqishëm thotë: **"Po a nuk u mjaftoi atyre që Ne ta shpallëm librin, i cili u lexohet atyre, e s'ka dyshim se kjo është dhuratë e përkujtim për njerëz që duan të besojnë".**

I gjithë ky shërim bëhet duke e vënë dorën mbi plagët e të sëmurit dhe duke kënduar Kur'an.

-Qumështi

All-llahu xh.sh. thotë: **" Ju edhe në kafshët keni mësim (përvojë). Ne nga një pjesë e asaj që e kanë në barqet e tyre mes ushqimit të tyre dhe gjakut, ju japim të pini qumësht të pastër, të shijshëm (të lehtë) për ata që e pinë".**

Qumështi konsiderohet si substancë e thjeshtë që përmban përzierjen e pjesëve natyrore, që të trijat janë substanca ushqyese siç janë: uji, yndyra dhe djathi. Qumështi përmban pak hekur dhe vitaminë C dhe niacinë. Gjithashtu sasia e kalciumit dhe fosforit në qumësht është e madhe. Ai përmban sasi të lartë të vitaminës A.

Qumështi i mirë ndihmon që të evitohen depresionet dhe shqetësimet. Ai e qetëson shpirtin dhe ndihmon në shërimin e vërit të zi. Pirja e qumështit me mjaltë pastron të thatët e mbrendshëm, kurse pirja e qumështit me sheqer e zbukuron ngjyrën e lëkurës. Ai u bën shumë mirë bronkeve dhe mushkrive, është i dobishëm për të sëmurët me tuberkuloz.

Pejgamberi a.s ka thënë se yndyra e qumështit është e dëmshme për temperaturën dhe për ata që vuajnë nga dhembja e kokës. Pirja e qumështit rregullisht dhe me shumicë mund të shkaktojë errësimin e të parit, dhëmbje në nyja, bllokimin e veshkëve, fryrjen e barkut dhe të zorrëve.

-Ulliri

Ulliri ka një rol të rëndësishëm në shëndetin e njeriut. All-llahu xh.sh. betohet në të. Në Kur'an Zoti xh.sh thotë: **"Pasha fikun dhe ullirin"**.

Pejgamberi a.s. ka thënë:

"përdorni vajin e ullirit si ushqim dhe melhem, sepse ai nxirret nga druri i bekuar".

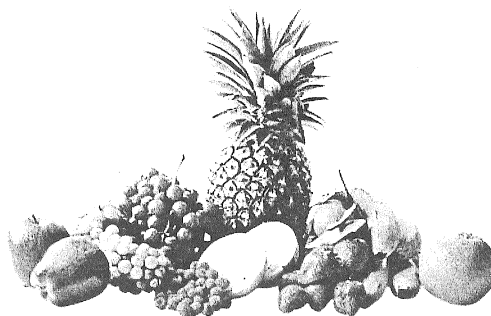
Fjala "ulli" rrjedh nga fjala "oleace". Qendra e kultivimit të tyre është baseni i Mediteranit që shkon nëpër Lindjen e Mesme dhe Evropën Jugore. Gjithashtu ulliri rritet edhe në vendet e Afrikës Veriore, si në Marok dhe Tunis. Pirja e vajit të ullirit shëron helmimet nga ushqime të ndryshme, i vë në lëvizje zorrët dhe i nxjerr jashtë bubat e zorrëve. Sa më i vjetër të jetë vaji, aq më tëper ka efektshmëri në evakuimin e sëmundjes. Vaji i ullirit e zbut lëkurën dhe e ngadalson procesin e zbardhjes së flokëve. Kurse gjethet e ullirit përdoren në shërimin e sëmundjeve infektive, siç janë:

a)Skuçja e lëkurës

b)Ekcemi

c)Të thatët

Përtypja e këtyre gjetheve përdoret në shërimin e pezmatimeve gojore ose të buzëve, gjithashtu përdoret edhe në shërimin e të thatëve të thelluar, dhe të kruarjes së përgjithshme.

-Rrushi

Aq është i rëndësishëm saqë All-llahu xh.sh. e ka përmendur 6 herë në Kur'an. Vlerat ushqyese të rrushit janë të shumta. Në mjekësi rrushi rrit tendosjen e trupit, kurse rrushi pa fara vepron si purgativ i lehtë. Të ngrënit e rrushit në mënyrë intenzive shkakton kokëdhëmbje. Rrushi është pemë e shijshme aromatike e cila në vete përmban vitaminat: A, B1, B2, B6, C dhe PP, pastaj minerale (kalcium, fosfor, hekur, dhe magnezium).

Rrushi shëron këto sëmundje:

a)Pastron gjakun dhe tërë organizmin.

b)Është ilaç efikas kundër hemoroideve (majasëllit), preferohet të hahet 400gr rrush të zi para bukës.

c)Përdoret për nxjerrjen e gurëve nga veshkët, preferohet të hahet 300g rrush të zi para bukës.Kjo periodë zgjat 20 ditë pa ndërprerje.

d)Për sëmundjet e lëkurës dhe për freskimin e saj, rrushi përdoret duke e kombinuar me vitamina.

Rrushi përmbanë (25%) sheqer,acide organike, kripëra të kalciumit,hekur,vitamina B dhe C. Lëngu i rrushit përdoret për shërimin e sëmundjeve të mëlçisë dhe fshikës biliare, në sëmundjet e zemrës, të veshkave, të mushkërive dhe hemoroideve.Këto ishin disa nga dobitë dhe karakteristikat e rrushit.

Nëse doni që trupi juaj të jetë i shëndetshëm, përmbajuni këtij recepti!

Lulzim Hoxha IV-a

Marrë nga libri "Mjekësia e Muhammedit a.s" shkruar nga Ibn Kaddij.

Disa gabime drejtshkrimore në hartimet e nxënësve

Gjatë çdo viti shkollor janë parapar katër hartime për nxënës. Qëllimi i kësaj është që nxënësit t'i praktikojnë rregullat gramatikore të mësuara gjatë orëve të mësimi. Në hartim nxënësit janë të lirë t'i shprehin mendimet dhe idetë e tyre lidhur me temën që kanë zgjedhur për të shkruar.

Në hartim, temat caktohen nga mësimmshënësi, ku një temë është nga lënda përkatëse, ndërsa temat tjera janë të lira, në të cilat nxënësit duhet të kenë kujdes gjatë zhvillimit të temës, (hyrjes, përmbajtjes dhe përfundimit). Gabimet më të shpeshta që bëjmë ne nxënësit gjatë hartimeve janë gabimet drejtshkrimore.

Ndër më të shpeshtat janë:

- Mospërdorimi i bashkëtingëllores “j” në vendet e duhura dhe përdorimi pa vend i saj. Bashkëtingëllores “j” përdoret në këto raste:
 - a) te fjalët ku “j” është e rrënjës së saj. Psh: anije (jo anie); pajisur (jo paisur).
 - b) Tek emrat e gjinisë femërore që dalin me zanore të theksuar në trajtën e shquar përveç i-së në të gjitha trajtat, kur zanorja e theksuar ndiqet nga një zanore tjetër. Psh: kala-kalaja; para-paraja..
 - c) Te përemrat pronorë i, e tij, i tiji, e tija, të këtij etj. Por nuk shkruhet me j përemri pronorë, numër shumës i gjinisë mashkullore as femërore në vetën e parë, psh: të mitë (jo të mijtë), e mia (jo e mija).
 - Shkruhen me i jo me j:
 - a) Trajta e shkurtër e përemrit vetorë i vetës së tretë, psh: mos ia trego (jo mos ja trego), ata iu treguan (jo ata ju treguan).
 - b) Veta e tretë njëjës e së kryerës së thjeshtë të foljeve me o*j* ose u*a*j, psh: harroi (jo harroj), luftoi (jo luftoj), punoi (jo punoj).
- Foljet në vetën e parë të së tashmes dëftore që dalin me zanore si: fle, nxë etj. Nuk shkruhen me j. Psh: të hamë (jo të hajmë), të flemë (jo të flejmë) etj.
- c) Fjalët e formuara prej temash me i të theksuar, psh: shtëpiak (jo shtëpijak), shtëpiar (jo shtëpijar), por bën përjashtim fjala (vetjak) e cila shkruhet me j e jo me i.

Gabime të shumta tek ne nxënësit vërehen gjatë përdorimit të apostrofit.

Apostrofi përdoret në këto raste:

- a) Për të shënuar rënien e zanores ë fundore te trajtat e shkurtëra të përemrit vetorë m*ë* dhe t*ë*, te pjesëza t*ë* e mënyrës lidhore, para trajtave të shkurtëra të përemrave vetorë i, u përpara trajtave të shkurtëra i*a*, i*u*, u*a*, j*ua*, j*u*, psh: mua m'i, t'i thuash, të m'u bësh të fala, do t'u them, t'ia thuash etj.
- b) Pas trajtës së shkurtë të pjesëzës mohuese s dhe pas përemrit ç, psh: s'shkoj, s'mundem, ç'kërkon?, c'do?, por nuk shkruhet me apostrof përemri çdo dhe përemri pyetës çfarë, psh: çdokush, çdo nxënës, çfarë do.

Shkrimi i fjalës vit paraqet probleme tek ne nxënësit gjatë shkrimit të saj. Kjo fjalë ka dy trajta të shumësit: vite dhe vjet. Trajta vjet përdoret kur është e shoqëruar me ndonjë numëror si: pesë vjet, tetë vjet, (jo pesë vite, tetë vite), ose kur është e shoqëruar me ndonjë ndajfolje të sasisë si: pak vjet, shumë vjet, sa vjet?

Trajta vite përdoret në të gjitha rastet tjera si: vitet e para, vitet e fundit, vitet e shkollës, vitet e paharruara.

Gabime të mëdha vërehen tek shkrimi i numërorëve rreshtorë sidomos kur ata shkruhen me shifra romake.

Në këto raste, këta numërorë shkruhen pa nyje të përparme dhe pa prapashtesë si: klasa IV, shekulli X, (jo klasa e IV-të, shekulli i X-të), ndërsa kur shkruhen me shifra të gjuhës shqipe, atëherë këta numërorë shkruhen me nyje të përparme dhe me prapashtesë si: klasa e 4-të, shekulli i 10-të etj.

Emrat e shteteve, organizatave, institucioneve kur përdoren në forma të shkurtra, atëherë shkruhen me shkronja të mëdha dhe pa pikë ndërmjet tyre: **UÇK, OKB, SHBA** etj.

Shkrimi i datave mund të bëhet me shifra dhe me shkronja. Nëse shkruhen me shkronja, atëherë nuk vihet pikë, psh: 21 mars 1999, 15 tetor 1981, ndërsa nëse shkruhet me shifra atëherë përdoret pika si: 21.03.1999, 04.09.1981, ndërsa nëse ceket emri i vendit, atëherë shkruhet emri i vendit, vihet presje (,) dhe parafjala **më**: Prishtinë, **më** 19.08.1981.

Shkrimi i disa parafjalëve dhe lidhëzave bashkë, e që rregullat gramatikore të gjuhës shqipe kërkojnë të shkruhen ndaras, psh: **edhe pse, kështu që, në qoftë se, sado që**, (jo edhe pse, nëqoftëse, sadoqë) etj.

Gabime të mëdha vërehen jo vetëm te ne nxënës, por edhe në media (të shkruara, elektronike), në lajmërimet dhe njoftime të ndryshme ku në fund shkruajnë:

Ju faleminderit për mirëkuptim, e që është gabim, sepse fjala faleminderit nuk shkruhet bashkë, por ajo duhet të ndahet si: Ju **falemi nderit** për mirëkuptim!

Vërejtje: Kjo temë është punuar duke u bazuar në sqarimet e dhëna nga profesori i gjuhës shqipe prof. **Jusuf Gashi**.

Hajdin Berisha IV-b

Kalendari

Kalendari është mënyra e caktimit të kohës, e bazuar në fenomene natyrore, të cilat periodikisht përsëriten (lëvizja e Tokës rreth boshtit të vet dhe rreth Diellit dhe lëvizja e Hënës rreth Tokës).

Termi kalendar rrjedh nga fjala latine “kalendae” që don të thotë dita e parë në një muaj. Kalendari është zbulim i vjetër i mendjes së njeriut, i cili shumë herë është korrigjuar, derisa ka marrë formën e tanishëme. Por, as kalendari i sotëm nuk konsiderohet që është i përsosur.

Egjiptasit e vjetër e kanë pasur kalendarin solar, i cili ka qenë i thjeshtë. Viti ndahej në 12 muaj, çdo muaj ka pasur nga 30 ditë. Në fund të vitit janë shtuar edhe 5 ditë plotësuese të ashtuquajtura të brishta. Pra, viti ka pasur 365 ditë. Sipas këtij kalendari, në periudhë 4 vjeçare gabimi bëhet (humbet) për një ditë, ndërsa në periudhën 120 vjeçare gabimi do të arrihet për 30 ditë. Në kohën e Era Tostenit, është bërë reforma e kalendarit të vjetër egjiptas, kështu që viti ka pasur 365 ditë, ndërsa çdo i katërti vit me 366 ditë.

Kinezët e vjetër gjithashtu mjaft herë, përkatësisht 2500 vjet para e.s. kanë pasur vitin prej 365.25 ditësh.

Tani kryesisht ekzistojnë tre lloje të kalendarit: Solar, Lunar dhe Luno-solar, varësisht nga ajo a bazohet në lëvizjen e dukshme të Diellit dhe të Hënës, ose të këtyre dy lëvizjeve. Sot kalendari Luno-solar është në përdorim në pjesën më të madhe të botës. Ky kalendar bazohet në vitin tropik (365 ditë, 5 orë, 48 minuta dhe 46 sekonda) dhe në muajin sinodik (29 ditë, 12 orë, 44 minuta dhe 2,98 sekonda).

Kalendari Lunar është në përdorim në shumë vende muslimane. Bazën e këtij kalendari e përbëjnë 12 muaj sinodik, kështu që sipas këtij kalendari viti i ka 354 ditë, 8 orë, 48 minuta dhe 35 sekonda. Për fillimin e këtij kalendari merret data e shkuarjes (ikjes) së Muhammedit a.s. prej Mekkes në Medine (hixhreti). Sipas kalendarit gregorian, i cili është në përdorim edhe në Kosovë, ajo datë e (ikjes së Muhammedit a.s.), ka qenë e premte, më 16 korrik të vitit 622. Muajt e kalendarit musliman përmbajnë 30 dhe 29 ditë. Sipas këtij kalendari dita fillon prej momentit të perëndimit të Diellit.

Gentian Jetishi II-b

Këshilla për të rinjtë

I-Rreziqet dhe armiqtë e rrugës (përtacia)

Dije se rrugën të cilën e ke filluar të haprosht ka shumë grykë të rrezikshme e cila ta pret rrugën. Në të vërtetë çdo udhëtar i rrugës jetësore has në këto vështirësi. Armiku i parë i rrugës së suksesit është përtacia. Që moti është thënë se njeriu është krijesë përtace. Por unë po të them vetëm një gjë. Përtacia nuk është armik i cili del përpara njeriut dhe përleshet me të si burrat. Përkundrazi, përtacia është një frikacake që merr forma të ndryshme si trimat e tregimeve të vjetra. Përtacia ka një filozofi mashtruese. Tash dëgjo me vëmendje se do i tregoj disa pjesë nga libri i përtacisë:

-Oh mor burrë edhe ti..., çka bëjnë ata që punojnë...?- mos e dëshpro veten në këtë botë kalimtare, puna është lodhje. jeta është një shancë.- nëse ke shansë.ke çdo gjë.- nëse një punë duhet të bëhet, edhe në kokë të shpinës të qëndrosh ajo do të bëhet, por nëse nuk do të bëhet, edhe pose ndahesh në dysh ajo nuk do të ndahet.- lëre njëherë, shtrihu, nesër në mëngjes e bën. Dhe, pse të lodhem, edhe ai i sukseshmi edhe i pasukseshmi a nuk vdesin?- njeriu njëherë vjen në këtë botë, shiko të jetosh pa brenga në këtë jetë.

Sa e sa gjëra tjera të ngjashme ka në librin e përtacisë. Nuk dua që të ta lodhë kokën me gjërat të cilat edhe vetë i din mirëpo një dua të them se kto mendime janë te çdo njeri ajo që na mbetet është ta luftojmë këtë dukuri.

II-Shoku i keq

Armiku i dytë i rrezikshëm në rrugën tënde të suksesit është shoku i keq. Në çdo moment, qoftë nëpërmjet fjalëve qoftë nëpërmjet sjelljeve ta tërheq vëmendjen, duke thënë:

-Vëlla jetoje rininë, kjo rini nuk vjen edhe njëherë. Njerëzit të cilët të këshillojnë vetë e kanë jetuar rininë dhe tash ta kanë zilinë ty, mos ua vërë veshin argëtohu...!

-Sa e sa gjëra të tjera të thotë. Pra shoku i keq shqetësohet prej punëtorëve dhe fshehurazi ua ka zilinë; fillon së pari të tallet me dijen dhe punët e tua në këtë mënytë hakmerret. Mundohet me çdo kusht të të tërheqë në gërmiminë në të cilën ka rrëshitur. Thënë shkurt, shoku i keq është fatkeqësia më e madhe që mund ta godasë të riun.

Ndëgjo mirë çfarë të them: kushtet të cilat do t'i kërkojë te shoku yt duhet të jenë: puna, sinqeriteti dhe mirësia. Këtë mos e harro dhe me njerrëzit të cilët nuk i plotësojnë këto kushte mos u shoqëro kurrë.

III-Këshilla profesionale për të riun

Çdo punë dhe profesion në strukturën e vet ka rregulla dhe metoden e vet të punës. Këtë të vërtetë njerëzit e atij profesioni e dinë mirë. Këto do të mundohem t'i theksojë vetëm disa:

- Mos prit kohë dhe ditë të qëlluara për punë. Dije se çdo ditë dhe çdo orë është e qëlluar për punë.
- Asesi punën e sotme mos e le për nesër, për arsye se çdo ditë i ka vështëritë dhe punët e veta.
- Pasi ta kryesh punën e ditës së sotme, vendso çka do të bësh nesër. Ose së paku para se ta fillosh punën, vendos se cilën punë do ta bësh.
- Mendo mirë se dije se punë nuk do të thotë vetëm të lëvizësh, të lexosh ose të shkruash. Njeriu që mendon, punon edhe më tepër edhe se xehëtari në minierë.- Në momentin kur mendon ta fillosh mësimin ose leximin e librit mos u bën i padurueshëm. Bëhu i qetë dhe i fortë. Ec por mos nxito. Puno dhe mëso duke kuptuar.
- Kur të shtrihesh në shtrat për të pushuar bëre llogarinë e asaj që ke bërë atë ditë dhe planifiko se çka do të bësh të nesërmen.
- Çdo oditë lexo me zë nga dhjetë faqe të një vepre të mirë. Në këtë mënyrë do të zhvillohet avtësia yte e të folurit.

Vllau im i mirë. Këto këshilla që t'i dhash nuk t'i dhash që ti ti harrosh. Por t'i praktikosh.

Sulejman Sejdiu IV-b

Kujto para se të bësh mëkat!

1. Kujto se All-llahu të shikon dhe se Ai i din të gjitha fshehtësirat!
 2. Kujto engjëjt që ke me vete të cilët shkrujanë punët, veprat dhe fjalët e tuaja!
 3. Kujto ditën kur secili njeri do t'i ketë veprat e tij para vetes!
 4. Kujto gjendjen e mëkateve kur shikojnë librat e tyre ku janë shënuar veprat e tyre dhe kur do të thoë: " mjerë për ne sikur të ishim dhe"!
 5. Kujto ditën kur do të afrohet Dielli përmbi kokë në mahsher në momentin e tubimit dhe të pritjes!
 6. Kujto momentin e vdekjes dhe daljen e shpirtit!
 7. Kujto varrin dhe dënimin në të, errësirën, ngushtimin e tij, kujto se ai mund të jetë një shtrat prej shtretërve të Xhehennemit nëse ke qenë prej mëkatarëve dhe nje kopsht prej kopshteve të Xhenetit nëse ke qenë prej të mirëve!
 8. Kujto qëndrimin para All-llahut xh.sh. momentin kur do të pyetesh për mëkatet e tua, e kundër teje do të dëshmojnë lëkura jote, gjymtyrët e tua, syri yt, etj!
 9. Kujto se knaqësia që sjellë mëkati është e vogël dhe kalimtare, e dënimi për te është i madh dhe i vazhdueshëm!
 10. Kujto momentet kur mëkati zhytet në Xhehenem e pastaj pyetet se, a ka përjetuar ndonjëherë kënaqësi e ai përgjigjet se kurrë në jetë s'është kënaqur!
 11. Kujto se mëkatet janë errësirë mbi errësirë dhe se zemra sëmundet dhe vdes nga mëkatet, dhe kujto se pranimi i mëkatit, është nxjerrje e zemrës dhe refuzimi i mëkatit zbardhje e zemrës!
 12. Kujto mëkatet që shkaktojnë mossuksesin, mosarritjen e diturisë, largimin e rriskut ta ngushtojnë gjoksin, t'i vështërsojnë gjërat, ta dëmtojnë trupin shkaktojnë qoroditjen e zemrës, ikjen e trupit, xhelozitë dhe ikjen e moralit nga zemra!
 13. Kujto se mëkatet i largojnë dhuntitë dhe sjellin dënimet, e largojnë begatinë e jetës dhe të sjellin para lloj-lloj dënimesh në dunja (kjo botë) dhe ahiret (bota tjetër)!
- Dashtë Zoti xh.sh. jemi prej atyre që i kuptojnë këto këshilla dhe i refuzojnë mëkatet dhe ta fitojnë ëmbëlsirën e Imanit (besmin në Zotin xh.sh.) dhe të na zbardhet fëtyra në dunja, zemra në ahiret. Dhe shpresoj se do ta krijojmë mburojë që na mbron nga sprovat në dunja dhe na garanton jetë të këndshme në Ahiret.

“Tetë orë qëndroi në përrua, për t'i parë, prindërit e tij”!

“Kurrësi mos mendoni se janë të vdekur ata që ranë dëshmorë në rrugën e Allahut. Përkundrazi, ata janë të gjallë duke u ushqyer te Zoti i tyre” {Ali-Imran 169}
Nëna Sherife rrëfen për djalin e saj dëshmor:

Nysret Musa u lind më 24.12.1979 në Lagjen e Minatorëve. Ai u rrit dhe u edukua në një familje punëtore dhe me tradita të mëdha fetare dhe kombëtare. Dikur në shtëpinë e tij ishin edhe katër anëtarë ndërsa tani është vetëm nëna Sherife, e cila me zemërgjerësi na priti në banesën e saj. Ajo filloi të rrëfejë për fatin e fëmijëve të saj e veçanërisht për djalin dëshmor, Nysretin.

“Unë me bashkëshortin tim kishim trefëmijë. Nysreti ishte më i vogli. Djali i madh dhe vajza si shumë të rinj kosovarë migruan në Gjermani ku jetojnë edhe sot. Kështu vetëm Nysreti mbeti në shtëpi i cili përkujdesej për ne”. Tani kur përmend Nysretin, nënë Sherifes i lagen sytë, por ajo ishte krenare që kishte një djalë të tillë.

Gjashtë vjet kishin kaluar kur Nysreti u nda nga prindërit dhe shokët e tij, por ditët me djalin e saj të shkathtë, ajo i kujton si sot.

Rrëfimin e vet nëna Sherife e vazhdoi, por tani ajo fliste me një ton burrëror për Nysretin e saj.

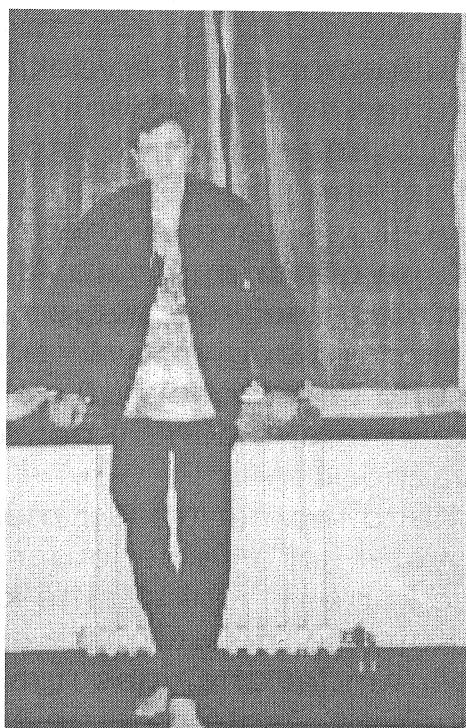
“Nysreti ishte shumë i mirë me ne. Ai asnjëherë nuk na hidhëronte. Që nga vegjëlia e tij ai kishte dashuri ndaj fesë dhe atdheut. Kurrë nuk linte namaz pa e falur. Ai që nga vegjëlia recitonte vjersha për Kosovën. Ishte një voglush i qetë i cili tërë ditën e kalonte me ëndërrat e tij”.- Rrëfente nëna e tij e cila tani na i solli të gjitha fotografitë e Nysretit.

Nysret Osman Musa, pa i mbushur ende shtatë vjet regjistrohet në klasën e parë. Ai gjatë shkollës fillore, si nxënës i shkëlqyeshëm që ishte, tregoi interesim dhe dashuri që shkollën e mesme ta vazhdonte në Medresenë e Mesme në Prishtinë. Kështu, në vitin shkollor 1994/95 dëshira e madhe e tij plotësohet.

“Nysreti ishte nxënës i shkëlqyeshëm. Shpeshherë si në shaka i thoshim që të regjistrojë ndonjë drejtim tjetër, por ai me këmbngulje refuzonte. Ai thoshte se sikur t'ia dini vlerën medresesë do të vinit edhe ju pas meje. Ai filloi mësimet në medrese me zell të madh”. Këto ishin kujtimet e nënës Sherife kur djali i saj u regjistrua në medrese.

Shkollimin e mesëm e vazhdoi në kushte mjaft të vështira. Që nga kjo kohë, jeta e Nysretit mer kahje tjetër. Ai tani detyrohet që t'i përkushtohet babait të tij, që ishte i sëmur nga diabeti.

“Ai nga medreseja udhtonte ndoshta dy herë në ditë deri në spital për t'u kujdesur për babain e tij”-thoshte nëna e tij.

Nysreti vazhdoi në këtë gjendje shkollimin. Në këtë mënyrë kaluan tri vjet në medrese, në konviktin e saj. Ai jetoi dhe mësoi me shpresë se ky vend, kjo tokë, do të liroheshin nga kthetrat barbare të armikut serb. Me shpresë se një ditë, ai me shokët e medresesë do t'i shërbejë këtij populli në liri. Nysreti ishte i bindur për këtë gjë. Kjo bindje bëri që ai të mos i dorzohej jetës asnjëherë. Dhe këtë bindje se padyshim ai e fitoi në medrese nga parimet e larta Islame. Ai vazhdoi punën e tij. Tani, si shumë student të tjerë ai do të jetë në të gjitha demonstratat kundër pushtuesit. Revolta e tij më e madhe u arrit kur në Drenicë filloi lufta. Ai me disa shokë të tij mori pjesë në varrimet e masakrave të Prekazit dhe Likoshanit. Për zemërimin dhe urrejtjen e tij kundër serbëve na tregon nëna Sherife, “me t'u kthyer në shtëpi unë vëreja se Nysreti kishte ndryshuar. Më kujtohen ato fjalët e tij kur ai tha: nënë, unë edhe me tërfurk, nëse nuk kam armë, do ta luftoj armikun, se më duarkryq nuk rrij.” Tani Nysreti fillon kontaktet e para me UÇK-në në Shalë të Bajgorës, “të gjithë i flisnim, duke i thënë se mos shko në UÇK pasi që babain e kishte të palëvizshëm, por ai këmbnguli dhe nuk dëgjoi askë, sepse dashuria për atdhe, për të ishte diçka e shenjtë”. Kujton nëna Sherife qastet kur Nysreti u inkuadrua në radhët e UÇK-ës.

Nysret Musa mbetet në UÇK. Tani ai rrallë e më rrallë i viziton prindërit. Arsye e vetme ishte se, në lagjen e Minatorëve kishte shumë serbë. Nysreti fjalën e Zotit për prindërit nuk e harron. Ai, edhe pse me rreziqe, i viziton prindërit.

“Kishte ardhur një natë Nysreti por nuk kishte rrezikuar që të hyjë në banesë. Ai kishte qëndruar tetë orë në atë përrua vetëm e vetëm për të na parë ne”. Tregon me gisht kah vendi nëna Sherife. “Ishte ora 1 e mesnatës kur trokiti në derë. Kur e hapa derën, ja Nysreti”.

Djali i Osman Musës nga Bajgora, me vendbanim në lagjen e Minatorëve, vazhdon aktivitetin e tij në UÇK. Pesë javë ai qëndroi në Shqipëri. U kthye në Kosovë pas 120 orësh udhëtimit. Në atë udhëtim të kobshëm humbën jetën 33 veta. Nysreti fatmirësisht shpëtoi. Ai me shokët e mbetur u kthye në Kosovë me një sasi të madhe armësh.

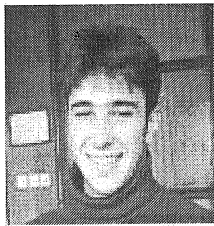
Nëna Sherifja kontaktin e fundit me të birin na e rrëfen kështu: “Herën e fundit Nysretin e kam parë në Shalë të Bajgorës. Ai kërkoi nga unë që të bëhem e fortë, duke më thënë se shëhidët nuk qahen. Unë u mundova t'ia largoj mallin dhe i thashë se prapë do të shihemi. Por ai më tha: “O nëna ime, do të përshëndetemi këtu se ndoshta më kurrë nuk do të shihemi.”- “kështu u ndava prej tij”. Nënës Sherife, pas bisedës gati dy orëshe, përsëri iu lagën sytë.

Më 2 maj 1999 kur ushtria çetnike serbe kishte marrë ofenzivë shfarosëse në Grykën e Sllakovcit, shumë njerëz civilë mbetën të vrarë e të plagosur. Nysreti me disa shokë paraqitet vullnetarë që t'u dalë përballë forcave serbe. Ai me shokët e tij doli në front me ata arsenal luftarak që kishin. Ushtria serbe ishte shumëfish më e madhe. Në një luftë të rreptë e të pabarabartë, gjoks me gjoks, në vendin e quajtur Kodra e Fierit në afërsi shumë të vogël nga plumbat e armikut mbet i vdekur Nysret Musa. Disa kushërinj të tij e morën kufomën dhe në mesnatë e varrosën në varrezat e fshatit Kurillovë.

Babai i Nysretit, Osman Musa, ndërroi jetë me 12 nëntorë 2003 nga sëmundja e rëmdë që kishte. Nysret Musa ishte shok i tre profesorëve të cilët tani japin mësim në medrese. Ai ishte nxënës i veteranit të medreses prof. Bajrush Ahmeti.

Nxënësit shprehen

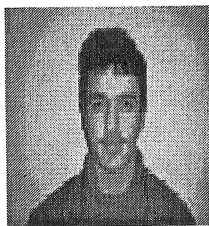
Lulzim Hoxha, vij nga Ulqini, jam në vitin e IV-të në Medresen e Mesme "Aluaddin" Prishtinë. Shkolla jonë aftëson nxënësit në aspektin fetar dhe shkencor. Është shkollë e mire. Në shkollën tonë mbretrojnë rregulli në maksimum. Gjëja që më së shumti më pëlqen është se shkolla jonë posedon edhe konviktin, ku banojnë nxënësit e shkollës sonë. Lirishit mund të them se gjumin e ka më të ëmbël se çdo kund tjetër. Shkolla jonë i plotëson të gjitha kushtet që i meriton një nxënës ku

përmban në vete edhe menzën (restorantin ku ushqehemi). Prishtina është një vend i madh dhe i mirë mirëpo me vendlindjen time nuk mund ta krahasoj. Më mungon vendlindja shumë edhe pse jetoj që 4 vite por prapë se prapë nuk mundem ta largoj nga mendja për asnjë çast. Gjithashtu më mungon familja si çdo kush që gjindet jashtë vendit të tij, por më së shumti më mungon shoqëria që e kam në Ulqin.

Arbër Berisha, jam nga Shqipëria, nga qyteti Bajram Currit. Katër vite janë shumë të Shkolla jonë është e përsosur në çdo aspekt si në atë fetar ashtu edhe në atë shkencor. Dija është që zbukuroni njeriun e kjo dije gjendet në këtë shkollë. Profesorët janë shumë të mirë me ne dhe kanë mjaft flasësh për to, do të duhej koha e gjatë ashtu siç ishin katër vite të gjata dhe me vështirësi të shumta. eksperiencë. Nxënësit janë të sjellshëm dhe me karakter mjaft të lartë.

Vendlindja ime është e mrekullueshme ashtu siç janë banorët e vendlindjes sime. Por në qytetin tim të dytë që aktualisht gjindem, pra në Prishtinë, është një vend më i madh pothuajse katër herë më i madh se qyteti i lindjes sime. Edhe ky qytet më pëlqen sepse është shumë i bukur si dhe kultura dhe diplomacia e bëjnë edhe më të bukur andaj unë vendosa që të shkollohem në këtë vend. Mirëpo vendlindja ime mbetet si gjithëmonë në zemrën time, atë nuk e ndërroj me asgjë sepse aty bëra hapat e parë në jetën time. Aty mësova fjalën nënë e baba, mësova të shkruaj të flas, të mendoj, të vështroj e meditoj për çdo gjë.

Erland Muçhasaj, vendlindja ime është Bajram Curri. Unë jam në vitin e parë në Medresenë e Mesme "Alauddin" Prishtinë. Shkolla jonë ka disiplinë shumë të lartë dhe rregull të veçantë nga shkollat e tjera. Shkolla jonë ka personel edukativo-arsimor shumë të mirë dhe të përkryer në çdo aspekt, si atë fetar e poashtu edhe atë shkencor. Qyteti im në krahasim me Prishtinën është rreth 4-5 herë më i vogël. Prishtina është një qytet i madh dhe i bukur, prandaj unë vendosa që t'i kryej studimet në këtë vend të mrekullueshëm, por

me vendlindjen unë nuk e krahasoj me asnjë vend të botës, sepse atje kam lindur dhe jam rritur në mes të një shoqërie shumë të mirë dhe të paharrueshme

Hysejn Spahiu, vij nga qyteti i Kukësit. Si nxënës i M.M. "Alauddin" Prishtinë i bëj komplimentet e merituar për këtë shkollë, sepse për mua është shkolla më e duhur për edukimin e nxënësit. Është shkollë me perspektivë, sepse në programin e vet mësimor ka lëndë fetare dhe lëndë shoqërore që ia mundësojnë të riut që studion në këtë shkollë një vazhdimësi të shkëlqyer në jetën vijuese. Ka një kolektiv të kualifikuar të profesorëve gjë që ndikon në cilësinë e nxënësve. Pra unë jam shumë krenar që jam nxënës i kësaj shkolle. Ndryshimi është i pranishëm. Mirëpo fatmirsisht ky ndryshim vetëm në planin e ndërtimit të këtyre dy qyteteve.

Nxënëset shprehen

Es-salamu alejkum!

Në vendin tonë islami është i përhapur mjaft dhe është një kënaqësi se rrugëve ka më shumë femra me mbulesë se sa në Prishtinë. Ajo që me shtyri të vijo mesimet në këtë shkollë është sepse në vendlindjen time (Shkup) medreseja është me korespondencë, kurse këtu është e rregullt. Sigurisht përfitimi i diturisë është në nivel më të lartë. Dua të them se jam shumë e kënaqur dhe falënderoj Allahun xh.sh që më mundësoi të jem në mesin e kësaj shoqërie, të ulem në këto banka, që pata fatin të dëgjoj këshillat e mesimet e këtyre profesorëve. Ndiem e privilegjuar për nderin që më bëtë. Minavere Sylia II

Vendi im pra Maqedonia është i pasur me një traditë të kahmotshme fetare. Pra, ka vlera fetare, mirëpo jo edhe ashtu siq e ëndërroj unë një vend musliman. Dëshiroj që në të ardhmën ti kemi të drejtat fetare e kombëtare duke pasur parasysh se tani nuk i posedojmë të drejtat tona. Dashuria ndaj fesë dhe diturisë më bëri që të largohem nga familja dhe vendi im vetëm e vetëm që të kërkoj dituri. Pra gjëja që më shtyri të vij në Kosovë më shtyri dituria. Përshtypjet e mia për këtë shkollë janë në përgjithësi të mira duke pasur parasysh se isha larg familjes, zbrastësiren që e ndjeva ma plotësoi shoqëria e cila për mua është familja e dytë. Ishte me të vertetë kënaqësi të jetoj në një ambient ku përmendet dhe mësohet fjala e Zotit, ku mbizotëron harmonia, kënaqësia dhe mbi të gjitha dituria.

Xhemile Bajrami IV

Vendlindja ime është vend përgjithësisht jo musliman mirëpo në relitet ka musliman dhe është i pasur me një kulturë fetare. Punën që bëjnë dijetarët islam në vendin tim po jep rezultate pozitive për përhapjen e Islamit në vendin tim, do të mundohem që të jap kontributin tim në këtë drejtim. Dashuria ndaj Allahut më bëri që vetëm për hir të Allahut të vij në Kosovë e ta kryej urdhërin e Zotit i cili më urdhëroi të jem e dijshe, meqenëse unë kam ardhur në vitin e III ngase në shkup kam kryer dy vite me korespondencë për mua ishte paksa vështirë, mirëpo me kalimin e kohës u adaptova dhe ndjej kënaqësi në këtë vend. Medreseja vatër diturie, kam nderi që jam pjesëtare e kësaj shkolle ku mësohet fjala e Zotit, por përveq kësaj mësohet morali, edukata e përveq tyre lëndët shkencore dhe mbi të gjitha mësohemi si ta ndërtojmë jetën e kësaj bote, me të cilën do të jetë i kënaqur Zoti, familja dhe rrethi ku jetojmë. Emine Zeqiri IV

Sa i përket përhapjes së Islamit në vendlindjen time mund të them se është i përhapur aq sa është edhe këtu në Kosovë, mirëpo mënyra e praktikimit apo zhvillimi i saj është më i theksuar, megjithatë parregullsitë vendore, duke marrë parasysh mënyrën e të jetuarit me një komunitet të përzier. Që nga fëmijëria dëshira ime e flakët ishte që ta kryej medresen, prandaj duke mos pasur një shkollë të tillë në Maqedoni që tani fatmirësisht po në këtë vit u hap një medrese e rregullt për vajza në Tetovë në kohën kur unë mbarova shkollën fillore mu desh që të largohem nga familja ime të vijë në Prishtinë të vijo mesimet për ti ndjekur si nxënëse e rregullt. Megjithëse ishte shumë vështirë për mua në fillim, por kjo ishte diq kalimtare me qense ajo që me lërgonte mërzin ishte realizimi i dëshirës së kahmotshme. Të shkruash diq të tillë është kënaqësi e madhe, por njëherit është vështirë të përshkruash të gjitha përshtypjet e mia me pak fjalë. Mirëpo e tëra ajo që mund të them se gjatë tërë kësaj kohe që kalova në këtë kështjellë diturie u pajisa me rreze të arta si nga ana fetare ashtu edhe nga ajo shkencore. Vedia Ilazi VI

Biblioteka vendi më i frekuentuar në medrese

“Asnjë ditë të mos të të kalojë pa mësuar diçka të re. Ai të cilit i barazohen dy ditë në arritje është në humbje të sigurtë.” (hadith i Pejgamberit a.s.)

Medresistët si duket janë kapur fort pas këtij hadithi dhe pas thirrjeve të tjera të Zoti xh.sh. për lexim dhe mësim dhe kanë vendosur që gjatë ditëve të tyre shkollorë të lexojnë shumicën e titujve që ekzistojnë në bibliotekë. Jo rrallë herë gjen bosh raftet e kësaj bibliotekë sepse librat ndodhen në duart e nxënësve. Nga intervista me bibliotekistin e kuptuam se numri i frekuentuesve ditorë është shumë më i madh në krahasim me gjeneratat e kaluara, gjegjësisht 10-15 duke vendosur bibliotekën si vendin më të frekuentuar ditor, pas sallave të mësimi në mendrese. Në vazhdim ju prezentojmë bisedën me bibliotekistin Amir Ahmeti.

Drita e Kur'anit: *sa tituj ekzistojnë në këtë bibliotekë, çfarë lloj titujsh dhe sa është numri i ekzemplarëve?*

Amir Ahmeti: në këtë bibliotekë ekzistojnë mbi 1840 tituj prej tyre 1300 janë tituj veprash shkencore e letrare, ndërsa 540 janë tituj veprash fetar. Numri i ekzemplarëve i afrohet numrit 6000. Duhet të ceket se në këtë bibliotekë ekzistojnë edhe shumë tituj shkollorë, por edhe shumë dorëshkrime të vjetra. Në këtë kontekst vlen të përmendet se në vitin 2004 një grup studiuesish kanë studiuar e përpunuar disa nga këto dorëshkrime.

Drita e Kur'anit: *Sa është numri i frekuentuesve ditorë?*

Amir Ahmeti: Duke marrë parasysh numrin e nxënësve të medresesë, numri i frekuentuesve është mjaft i lartë dhe në ngritje e sipër. Kështu numri i tyre sillet nga 10-15 në ditë, ndonjë herë me shumë e ndonjëherë me pak, por në përgjithësi është i kënaqshëm.

Drita e Kur'anit: *Çfarë kohe punon biblioteka?*

Amir Ahmeti: Çdo ditë nga ora 07:00 deri në 15:00.

Drita e Kur'anit: *Çfarë lloje titujsh kërkohen më së tepërmi?*

Amir Ahmeti: Kryesisht nxënësit orientohen nga titujt fetar po ashtu edhe shkencoret janë të kërkuar e nuk mungojnë as romanet, kuptohet më shumë romanet që i kanë detyrë nga lënda e letërsisë, por edhe romane të tjera që i lexojnë thjesht nga kureshtja ose situata sentimentale të tyre.

Drita e Kur'anit: *A ndodh shpesh të kërkohen tituj nga lexuesit e të mos gjenden në bibliotekë?*

Amir Ahmeti: Ndodh por shumë rrallë.

Drita e Kur'anit: *A ka ndonjë titull të kërkohet më tepër se titujt tjerë?*

Amir Ahmeti: Ka disa tituj, vlen të përmendet libri Hutbet e Xhumasë i cili është çdo herë në duart e nxënësve.

Drita e Kur'anit: *A ka ndonjë shkrimtar që veprat e të cilit të lexohen më tepër se veprat e të tjerëve?*

Amir Ahmeti: sa për shkrimtarët, mund të themi se veprat e Naim Frashërit, e të Sami Frashërit kërkohen më tepër se të tjerëve.

Drita e Kur'anit: *A është punë e mërzitshme të jesh bibliotekist?*

Amir Ahmeti: Jo aspak, të jesh në mes të librave dhe me dorën tënde të japësh dituri është kënaqësi.

Në fund, mund të themi se në të ardhmen mund të presim ditë të mira për gjendjen diturore dhe fetare në tonë, nisur nga fakti se rinia jonë është kapur fort pas ditorisë. Të tjerët që ende nuk e kanë kuptuar vlerën e leximit dhe që nuk e kanë vizituar bibliotekën i sygjerojmë të nxitojnë të marrin libra për të lexuar. Një urtësi thotë "Lexo dhe mëso pa ndërprerë, zemra pa lexim mbetet e verbër" pra mos e lër të verber ti zemren tënde kur ke mundesi për të lexuar.

Historiku

Me 1972 me iniciativen e disa nxënsvë ,në krye me Rustem Spahiun u bë themelimi i bibliotekës së medesës me një fond të vogël librash 500-1000 libra . Këtë iniciativë e përkrahu drejtori i atëhershëm Sherif Efendi Ahmeti . Nxënset e viteve të 70-ta ishin të etshëm për të lexuar,por bibliotekat e qytetit nuk ofronin atë literaturë që e kenaqte kureshtjen e kënaqte kureshtjen e nxënsvë të medresës . Në

bibliotekën "Milladin Popoviq" mund të gjindej libri "Dielli është largë"nga Dobrica Çosiqi apo "Kurora e maleve " nga Ana Karanina nga shkrimtarë usë e pakë për të qenë ishin veprat e Ramiz Kelmendit pastaj shkrimtarve të rinjë Nazmi Rrahmani, Daut Demaku, por literaturë për të kënaqur kureshtjen e të rinjëve nuk kishte. Duke qenë të interesuar nxënësit me ndihmën e drejtorit themeluan bibliotekën e cila do të vazhdojë traditën e saj deri në vitin 1985 kur biblioteka bëhet sektor i posaqëm i medresës.

Regjimi i atëhershëm kumunist kishte shpallur shumë shkrimtarë të padëshiruar dhe anti kumunist ku me ndihmën e vazalve të vetë shqiptarë që ishin spiun të pa paguar të shtetit Jugosllavi të atëhershme ,kështu që libri i Adem Demaqit "Gjarprijet e gjakut "lexohej fshehurazi edhe nga nxënset e medresës e veprat e Faik Konicës për regjimin serb ishin më të rrezikshme se ndonjë top ushtara, kurse Bejtegjinjtë nuk përmenëshin fare.

Kjo është një histori e shkurtër që me nostalgji na e rrëfeu Rustem Spahiu njëri nga themeluesit e kësaj biblioteke .

Gentian Jetishi kl II-b

Edhe ne po shkojmë!!!

Thonë, koha ikën shumë shpejt. Kjo është më se e vërtetë. Por fatëkeqsisht shumë njerëz nuk e kuptojnë këtë. Pse ndodh kjo...! Ndoshta kjo dukuri mbetet mister i jetës që shumë njerëz nuk e kuptojnë...! A thua maturantët e medresës e kuptojnë këtë gjë, nuk e di. Gjenerata e 39-të po përjeton çastet e fundit në medrese. Kjo gjeneratë filloi shkollimin në medrese në vitin shkollor 2000/20001. Edhe kjo si shumë gjenerata të tjera vijoi mësimet në "Alauddin" me një intuziazëm të madh. Tri paralelet e këtyre nxënësve i kaluan katër vite sikur 4 ditë. Dy klasë me djem dhe një me vajza më në fund e morën diturinë, kush më shumë e kush më pak. Kujdestarët e këtyre klasëve, prof. Ekrem Simnica, Ahmet Sadriu dhe Tefik Gashi më së miri pra të tregojmë për punën e këtyre djemëve edhe vajzave. Tani, maturantët e Alauddinit ndoshta të penduar për kohën që e kaluan kot, disa të gëzuar për suksesin katër vjeçar që ata arritën, por të gjithë të piklluar për ndarjen e tyre nga tempulli i diturisë, Medreseja.

Maturanti

Hëna këtë natë rrezet
Dhe yjet në argjend janë larë
Sa ndjenjë e mirë
Është të jesh Maturant

Isha e plohurosur, nga pluhuri i padituriisë
fetare
Pothuaj nuk e njihja, as vetën time fare
Me ardhjen n' Medrese, shkunda pluhurin e
padituriisë
Dhe hyra ne botën time, BOTË E
LUMTURISË

Ah, kjo lumturi nuk zgjati aq shumë
Sepse si fillimi aty ka edhe fund
E fundi neve na erdhi shumë shpejtë
Ç'do gjë u prarua tek merrte frymë thellë.

Tani erdhi fundi, dhe zilja po na thërret
Zilja kësaj radhe nuk thotë të pushojmë
Por, të ndahemi ndoshta përgjithmonë
Medrese shkollë e dashur, tani LAMTUMIRË

Po na thërrasin shtigjet e jetës neve ne ndasi
Po sa vjeshta me kopshtie, gjethe t'verdha
derdhi shqim
Në gjirin tënd
Oj medresja ime
Nuk do të vijë si gjithnjë.

Shyhrete Kadriu IV-a

Maturantët e gjeneratës së 39 të Medresesë së Mesme "Alauddin" të Prishtinës

Klasa IV/a

1. Adnan Latifi, Podujevë
2. Amir Fetahu, Podujevë
3. Arbër Berisha, Bajram Curr
4. Behar Ademi, Ferizaj
5. Beqir Krasniqi, Lypjan
6. Berat Podvorica, Podujevë
7. Besnik Kallaba, Kamenicë
8. Blerim Maliqi, Vushtrri
9. Ekrem Kaçiu, Podujevë
10. Elbasan Mangjollli, Skenderaj
11. Fadil Asani, Tetovë
12. Fehmi Haxhiu, Shtimje
13. Genc Gashi, Prishtinë
14. Hilmi Vllasa, Prishtinë
15. Irfan Idrizi, Preshevë
16. Isa Lushaku, Podujevë
17. Lulzim Hoxha, Ulqin
18. Miftar Veseli, Vushtrri
19. Musa Bajraktari, Klinë
20. Nehat Hysa, Kaçanik
21. Shaban Shala, Rahovec
22. Shemsedin Zeqaj, Pejë
23. Valdet Krasniqi, Ferizaj
24. Veton Gashi, Prishtinë
(*Kujdestar, Ahmet Sadriu*)

Klasa IV/b

1. Adil Simnica, Fushë Kosovë
2. Arben Tërholli, Obiliq
3. Arsim Kastrati, Glogoc
4. Arsim Cubi, Prishtinë
5. Bejtullah Ferizi, Obiliq
6. Besnik Dervishi, Ulqin
7. Betim Gruda, Glogoc
8. Egzon Rama, Vushtrri
9. Emir Sholla, Vushtrri
10. Fuad Lulanaj, Plavë
11. Gazmend Bajraktari, Podujevë
12. Gëzim Ibrahim, Skenderaj
13. Hajdar Mëziu, Prishtinë
14. Hajdin Berisha, Podujevë
15. Halil Ahmeti, Skenderaj
16. Kenan Qerimi, Podujevë
17. Lavdim Grajçvci, Prishtinë
18. Lulzim Kabashi, Skenderaj
19. Mensur Hoti, Podujevë
20. Mirsim Gashi, Podujevë
21. Muhamed Gashi, Klinë
22. Muhamet Bajqinca, Fushë Kosovë
23. Nezir Gërgjaliu, Vushtrri
24. Osman Krasniqi, Malishevë

25. Rinor Rrudhani, Kamenicë
26. Ridvan Vatovci, Vushtrri
27. Refik Vitia, Prishtinë
28. Skender Kostanica, Vushtrri
29. Selim Kallaba, Ulqin
30. Sylejman Laçi, Kaçanik
31. Sylejman Sejdiu, Ferizaj
32. Shaban Abazi, Obiliq
33. Veton Shabani, Shtime
34. Visar Hajdari, Gjakovë
(*Kujdestar, Ekrem Simnica*)

Klasa IV - vajzat

1. Ajnure Ramuka, Kaçanik
2. Albulena Sefedini, Prishtinë
3. Bahrie Kurtolli, Podujevë
4. Besime Podvorica, Podujevë
5. Burbuqe Sopjani, Prishtinë
6. Emine Hashani, Obiliq
7. Emine Zeqiri, Shkup
8. Fakete Rrahimi, Vushtrri
9. Fikrie Dumani, Fushë Kosovë
10. Ganimete Aliu, Podujevë
11. Hatixhe Beqa, Ferizaj
12. Hava Fetahu, Prishtinë
13. Hava Havolli, Prishtinë
14. Haxhere Kurtolli, Podujevë
15. Ibadete Kosumi, Podujevë
16. Luljeta Avdiu, Podujevë
17. Medina Haziri, Podujevë
18. Naime Ismajli, Obiliq
19. Nerimane Zuka, Viti
20. Nora Husejnoviq, Plavë
21. Sadbere Bala, Ferizaj
22. Sejrane Shabani, Shtime
23. Shkëndije Gashi, Prishtinë
24. Shyhrete Kadriu, Gjilan
25. Valbona Asllani, Prishtinë
26. Vedia Iljazi, Tetovë
27. Vjollca Sopjani, Prishtinë
28. Xhemile Bajrami, Shkup
29. Xhevahire Bytyqi, Lipjan
30. Xhezike Luma, Kaçanik
31. Zarije Ceka, Kaçanik
32. Luljeta Cakaj, Vushtrri
33. Saadete Majkovci, Podujevë
(*Kujdestar, Tefik Gashi*)

Pak shpresë

I humbur në frymën e detit që më pret dhe më largon, jam i tillë në të njëjtën kohë duke pritur se dikush do të kujtohet të më arrijë në mes të detit. Duke u ndeshur me viganët e detit blu dhe me horizontin që të ofron, i vetëm jam.

Jam vetëm, por po qaj bashkë me qiellin kur ai lëndohet nga pamjet brutale të aristokratëve dhe pamjet e “lumtura” të të varfërve që jetojnë në skamje. Ata Aristokratët kanë shumë, por nuk japin asgjë. Mundohet të fundosë ironinë e tyre, por ata me një perde para syve qëi vërbon dita-ditës, shohin nga pasuria e tyre dhe harrojnë frymën e ftohtë të fëmijëve në dimër dhe buzëqeshjet e tyre të përhumbura.

Shpresoj që dikush në vend të monedhës të hedhë një fjalë të ngrohtë diku në rrugë, se ndoshta ajo mbinë e rritet, rritet ... por asgjë.

Nuk fitoj asgjë përveç zhuzhuritjes së detit që mundohet të më qetësojë me fjalët e tij marrë nga lotët e qiellit që më vijnë aq të pakapshme për veshët e lodhur të jetës dhe dëgjoj të më thotë: vazhdo të kërkosh shpresën... sikur të ishte e lehtë! Unë vazhdoj të qëndroj në mes të detit në pritje të një buzëqeshjeje, pres një dorë të ngrohtë që zgjatet e zgjatet, më kap e më shpëton nga fundi nën ujë...dhe shpresa më ngjallet për një fund mes lulesh bashkë me të tjerë ... në një botë tjetër më të qetë... por është vetëm shpresë... fundi ma di vetëm ai që më do më shumë.

Arbër Berisha IV-a

Ç'farë të bëj me ty liri

Në këtë moment kur mora të shkruaj për këtë temë, në kokën time u syllën breshëri mendimesh, të cilat më frymëzojnë që të shkruaj ndoshta edhe pwr tw shkruar edhe mw gjatw.

Ah! Liri... E sa gjaku u derdh për ty! Se sa shumë të kemi kërkuar! Ku ishte? Pse nuk erdhe më herët? A të kujtohet liri, para ca viteve, apo thënë rreth një shekulli, se çbënim që ti të jetosh me ne, të jetosh aty ku quhet Tokë shqiptari, aty ku i thuhet bukës bukë, e ujit ujë. Aty ku gjaku për atdhe nuk kursye kurrë, aty ku nënat i ujsin lulet e pranverës me gjakun e njomë të bijëve të tyre, që shkuan në lule të rinisë, aty ku lumenjtë rrjedhin gjak shqiptari. Kalonim pranë teje duke t'ë kërkuar, por ti sikur ikje nga ne!

Liri, je fjalë e gdhendur me fije dijamanti në zemrën e ç'do shqiptari. Historia e shqiptarëve me të vërtetë ishte një tragjedi, e cila është aq e dhëmbshme dhe e vështirë. Të gjitha që i përjetuam janë dëshmitarë, se sa të duam o Liri.

Sa vuajtëm që të vish, dhe ti erdhe, por u vonove, sepse në zemrat tona mbetën plagë të pashëruara, por kur ty të kemi afër, zemrat na freskohen me freskinë që lëshon ti Liri.

Liri, nuk na erdhe ashtu siç të pritëm, na erdhe paksa e lodhur dhe jo e plotë, sikur të morrën diç gjatë rrugës!

Vallë, si mund të themi se jemi të lirë, kur trevat shqipëtare janë të coptuara në kufi, e ndasi! Por, jo! Lirinë ose do ta shijojmë të gjithë, ose do të përsëritet historia!

Do të ngjallen Mic Sokolat, Demë Ahmetat e Adem Jasharajt, sepse Zoti na fali shqiptarë, të një gjuhe e të një kombi, dhe nuk lejojmë që të tjerët të na ndajnë e të na coptojnë, por te të gjithë do të shkon kjo freski e këndshme që t'ua freskoj zemrat e tyre.

Dikush po na hedh hi syve e po na përbuzë krenarinë, një shkja i zi don ta coptojë Lirinë.

Shyhrete Kadriu IV

A i dini këto për "Izraelin"

A e dini që të gjithë ata që jetojnë në izrael nuk janë Jahudi, nuk mundën të blejnë shtet as të huazojnë?

A e dini që tabelat e palestinezëve janë të ngjyrosura me ngjyrë që të dallohen nga ato të jahudive?

A e keni ditur që qyteti i Jerusalemit edhe tjera lindore dhe perendimore nga të gjithë bashkësia ndërkombtare turke përfshirë edhe Amerikën e vlerësojnë si teritor i okupuar e jo pjesë e "Izraelit"?

A e dini që "Izraeli" 85% të rezervave të ujit i ka nda për jehuditë, ndërsa 18% për palestinezët, psh: në qytetin e Hebronit 85% e ujit është ndarë për 400 ardacak jehudi ndërsa pjesa tjetër 15% është e ndarë për 120.000 palestinez që jetojnë në qytetin e Hebronit?

A e keni ditur që Shtetet e Bashkuara të Amerikës c'do vit ndajnë ndihmë më shumë prej 5 miliard dollarë për "Izraelin"?

A e keni ditur që ndihma vjetore që Amerikë e ndanë për "Izraelin" është më e madhe se ndihma që ajo ndanë për krejt kontinentin e Afrikës?

A e keni ditur që "Izraeli" është shteti i vetëm në Lindjen e Mesme që posedon armë bërthamore?

A e keni ditur që "izraeli" është shteti i vetëm në Lindjen e Afërt që nuk ka pranuar marrëveshtjen për carmatosje nukleare, duke mbyllur kështu të gjitha rrugët për inspektorët ndërkombëtarë?

A e keni ditur që "Izraeli" ka okupuar pjesë nga dy shtete të pranuar nga bashkësia ndërkombëtare: Libinë dhe Sirinë edhe përkundër rezolucionit të Kombeve të Bashkuara?

A e keni ditur që "Izraeli" me vite të tëra ka stërvitur vrasës të paguar dhe i ka dërguar në shtete të ndryshme në mënyrë që ti likuidojnë armiqët e "Izraeli"?

A e keni ditur që oficerët ushtarak të "Izraeli", në forcat e mbrojtjes, haptazi kan urdhëruar që të ekzekutohen robërit e luftës?

A e keni ditur që "Izraeli" ka mohuar procesin kundër ushtarëve që kanë pranuar se kanë ekzekutuar robër të luftës?

A e keni ditur që "Izraeli" konfiskon xhirollogari bankare, biznese dhe prona të patundshme duke refuzuar ti paguaj dëmshpërblimet atyre që u është konfiskuar pasuria?

A e keni ditur që "Izraeli" e ka hudhur në ajër përfaqësinë diplomatike amerikane në Egjipt dhe që në ujëra ndërkombëtare kanë sulmuar anije amerikane duke vrarë 33 dhe duke plagosur 177 marinar amerikan?

A e keni ditur që "Izraeli" ekziston edhe përkundër 69 rezolutave të Këshillit të Kombeve të Bashkuara?

A e keni ditur që "Izraeli" ka përvetësuar rreth 700 fshatra të humbura palestineze duke ju ndryshuar emrat e tyre dhe duke ju ndryshuar dukjen e tyre tërësisht?

Blerim Arifi
KI-II/a

A duhet të shkruhet me të madhe nistorja e përemrit vetor që i referohet Zotit

Ndonëse fjalët, me të cilat është përmbledhur titulli, ashtu si janë lidhur e si kumbojnë, lënë përshtypjen se do të arrihet në një përfundim kategorik, kjo, magjithatë, nuk do të ngjajë. Çështjen në fjalë do ta trajtojmë, për aq sa të jetë e mundur, qeruar nga mendimi subjektiv; do të ballafaqojmë argumente që mbështesin cilindo nga përfundimet e mundshme dhe pa ua matur (vlerësuar) peshën.

Veprimin kësilloj na e detyron para së gjithash kujdesi që, të rënë në pasion,-gjendje në të cilën njeriu mund të bjerë çdo herë dhe sidomos atëherë kur nis të kërkojë vetëm njëzë zgjidhje ndër dy a më shumë të mundshme të një nyje, çfarëdo - të mos gjejkojmë ndërhyrazi për një çështje kaq madhore e në lidhje të ngushtë me fenë. Metoda , pas së cilës do të parashtrojmë e do të rrahim argumentet është ajo, pas së cilës argumentet parashtrohen e rrahen në shkencat islame dhe , krahas tyre, në gjuhësinë tradicionale arabe. Këtë metodë e ndjekim, më shumë se për ta sprovuar në gjuhësinë shqiptare, për shkak të mundësive depërtuese që ofron dhe për shkakun se i përgjigjet më së miri natyrës së roblematikës që po rrahim.

Pa u ndalur të theksojmë sa e pranishme na paraqitet dilema ta shkruajmë me të madhe apo me të vogël nistoren e përemrit vetor kur i referohet Zotit, gjë që e provojmë në çdo çast shkrimi e leximi fetar,në vijim, menjëherë, po i paraqesim argumentet.

Argumentet që mbështetin përfundimin se nistorja e përemrit vetor, që i referohet Zotit, duhet shkruar me të vogël

1.Argumenti,i radhitur i pari, është i rendit empirik. Përemri vetor shënjon Zotin vetëm kontekstualisht. Ndërsa fjalët Allah, Zot shënojnë, pakushtëzuar, Zotin, përemri vetor e shënjon Zotin vetëm atëherë kur i referohet një fjale tjetër, e cila ta shënojë pakushtëzuar.Pra, shënjimi i përemrit për Zotin si dhe për çdo gjë është shënjim kontekstual.Përemri vetor nuk ka referent fiks jashtë çastit të ligjërit.Kështu, nistorja e përemrit vetor edhe kur i referohet një emri ,nistorja e të cilit shkruhet me të madhe si Agimi, shkruhet me të vogël,psh. Agimi nuk i vë veshin asaj që thuhet për të.

2.Shkrimi i nistoreve të fjalëve me të madhe apo me të vogël,në thelb, në shqipe nuk është i lidhur me shprehjen e respektit, porse është i lidhur me arsye gramatikore e drejtshkrimore.

3.Sa e shënjon Zotin përemri vetor, për aq e shënjon edhe trajta e shkurtër e përemrit vetor. Prandaj, nëse duhet shkruar me të madhe nistorja e përemrit vetor, duhet shkruar me të madhe edhe trajta e shkurtër e përemrit vetor.Arsyeja është krejt e barabartë. Po të ngjante kjo,shkrimi do të ndërlikohej dhe , veçse do të ndërlikohej, do të paraqiteshin raste për të cilat nuk do të kishim as me se të përcaktojmë si të shkruajmë si në rastin kur trajta e shkurtër shkrihet bashkë me një shkronjë të një fjalëze (pjesëze) në një shkronjë të tretë. Ja si do të dukej shkrimi: Allahun E falënderojmë, falJuni Allahut, kiJani dronë Allahut etj.

4.Cka do të vlente për trajtat e shkurtra , do të vlente edhe për mbiemrat në funksion përcaktori dhe në funksion të kallëzuesit emror, psh. Allahu i Lartmdhëruar, Allahu është i Lartmadhëruar. Në funksion të kryefjalës e të kundrinorit,mbiemri paraqitet i emëruar,prandaj shkruhet me të madhe pa asnjë diskutim,thjesht,atëherë, është emër.

5.Madje , ndonjë gjuhëtar si akademik Besim Bokshi mendon se ato që quajmë mbaresa vetore, janë fjalë kryefjalë(si në arabishte),dhe sipas këtij mendimi, nëse përemrin vetor do ta shkruajmë me të madhe, duhet të shkruajmë edhe mbaresat vetore me të mëdha, psh. e krijuaM njeriun, do ta shpërblejmë, gjë që do ta ndërlikonte shkrimin pa dyshim.

Kundërargumentet ndaj argumentetve që mbështetnin përfundimin e parë, që argumentojnë përfundimin e dytë se përemri vetor që i referohet Zotit, duhet shkruar me të madhe.

1. Nuk ka rëndësi nëse shënjimi është i pakushtëzuar apo kontekstual, me rëndësi përemri vetor shënjon Zotin, sidoqoftë.

2. Nëse në thelb shkrimi me të madhe apo me të vogël nuk është i lidhur me shprehje respekti, kjo nuk pengon aspak që t'ia mbishtojmë këtë lidhje, aq më shumë kur kjo lidhje ekziston (vihet) në mendjet e plot njerëzve.

3. Pse ndërlikohet shkrimi, nuk përbën arsye të vetëmjaftueshme (imanente) për të detyruar rregull. Ndaj detyrimit rrjedhës se po u shkrua përemri vetor me të madhe duhen shkruar me të mëdha edhe trajtat e shkurtra dhe mbiemrat në funksionet e përmendura, nuk mund të ndërtohet ndonjë kundërargument me bazë të fortë, ky detyrim rrjedhës ka vlerë sa të një aksiome matematikore.

Mund të kishte dhe një përfundim tjetër, sipas të cilit përemri vetor të shkruhej me të madhe vetëm atëherë kur mund t'u referohej dy fjalëve, fjalës që shënjon Zotin dhe një tjetër, pra, kur të kishte homonimi gramatikore, dhe shkrimi me të madhe do të kishte funksion qartësimi se përemri i referohet fjalës që shënjon Zotin e jo tjetrës. Edhe kjo prirje vërehet të gjejë zbatim aty-këtu.

Ky përfundim, i treti, mund të mbështetet në traditën e dijetarëve myslimanë në shkrimet arabe. Dijetarët myslimanë thonë "alejhisselam" pasi përmendin emrin e Muhamedit a.s, porse pas përemri që i referohet Muhamedit a.s, nuk thonë "alejhisselam" me përjashtim të rasteve kur mund të mos jetë e qartë se kujt i referohet përemri.

I.R

Vetmia

I ulur pranë detit
I heshtur, i menduar
Mendoja për vitet
Që kishin kaluar.

Atëherë më pa deti
Që isha i trishtuar
Mori disa dallgë
Për t'më ledhatuar.

Çfarë ke o njeri?
Që ke kaq trishtim?
Ç'të ka ndodhur vallë?
Ç'është i gjithë ky mjerim?

Çfarë ke o njeri
Që je i përlotur
Të mungon diçka
Prandaj rri i kotur

Mbi detin e qetë
Lundron një fletë
Në të ishte shkruar
Kurrë s'kam për të të harruar!!!
Hysejn Spahiu II-b

Rinia

Dielli i ngrohtë po perëndon
Natë e re po ia fillon
Rini ndalu ku po shkon
Mësimin krejt po e harron

Mos mendo gjëra të kota
Mos ec rrugës nëpër gropa
Rini mëso për atdhe
Mëso se Kosovën në dorë e ke

Moso se jeta po kalon
Mëso se po koha shkon
Mëso fito dituri
Së mësimi sjell dobi.

Mëso se dituria
Arrihet me punë
Mëso dhe kurrë
Mos të duket shumë

Kushtrim Mehmeti II-b

I heshtur jam

Sa herë ulem
Për diçka mendoj
Pse vallë kjo heshtje të me kaplojë
Ndoshta kjo është për mua urtësi
Por jo s'e di

Eh sa herë për këtë mendova
Me zemren time në çdo vend të botës shkova
Por ç'ishte jeta një ditë e kuptova
Ajo ishte për mua kënaqësi
Që më mësoi shumë gjëra t'i di
Dhe me lehtësi t'i arrij

As sa mirë i heshtur të jesh
Në qetësi çdo gjë pranë vetes të kesh
Që një ditë dikush të të buzëqeshë
Me punën dhe heshtjen tënde shumë të mira t'i kesh

Ah sa shumë do të dëshiroja
Dete dhe oqeane t'i kaloja
Me plot heshtje peisazhin e tyre të shijoja
Ah sa do të doja me plot kureshtje
Ta shihja fëmijërinë time si një imazh në heshtje

Heshtje, heshtje, mësim, bukuri, rregull
Urtësi, lumturi, miqësi, dashuri
Ah sa shumë gjëra kjo heshtje më bëri t'i di

I heshtur qëndroj
Dhe në një mesazh shënoj
I heshtur jam dhe këtë e dëshiroj.

Arbër Berisha IV-a

Koha

Shëtisja me kohën!
Por nuk e gjeja?
Pyesja në vete vallë ku gjendet!

A mos vallë ka rënë në mua
Apo unë kam rënë në të
Pyesja pyesja dhe rënkoja
Por në mua gjithnjë ishte koha

Kohë me vlerë kohë pa vlerë
Te dyja këto ishin trazuar bashkë
Secila kërkonte cakun e saj
Kahë që tregon një të kaluar
E cila vazhdon dhe ndryshon
Por koha shënon dhe vetëm shënon

Arbër Berisha IV-a

Pa kthim

Jetëm ma rrëmben koha
Shoh se s'ka kthim
Këtë ma thotë balli im

Në këtë jetë kam vetëm një kujtim
Ai mbetet anonim
Dhe tani përpiqem ta kuptoj
Se s'ka kthim!
Se kujtimi do të mbetet kujtim.
Kurse shpresa do të bëhet miku im.

Pasjtaj vazhdoj rrugës pa kthim
Kuptoj se pa ty asgjë s'ka kuptim
E jeta vazhdon nëpër dallgët e saja.
Kurse unë do të pres
Vjen a s'vjen unë do të pres
Deri sa s'më lë asnjë pikë shpresë.

Valdet Krasniqi IV-a

Mendimi

U ndala këtë ditë
Edhe po mendoj
Se çka do të bëjë
Kur studimet t'i mbaroj.

A të bëhem poet
shumë të ëndërroj
Apo të bëhem mjek
plagë të shëroj.

Të bëhem mësues
nxënësit t'i mësoj
Apo të bëhem murator
shtëpitë t'i ndërtoj.

Të bëhem pylltar
t'i ruaj pyjet
Apo të bëhem shkencëtar
t'i zbuloj yjet.

Të bëhem edukator
fëmijët t'i edukoj
Apo të bëhem gjykatës
njerëzit t'i gjykoj.

Pra ky ishte një meditim
Nga cili arrita në përfundim
Se asnjë prej këtyre
Nuk mbërrihet et pa punë e mësim
Kushtrim Mehmeti II-a

Pendohu o njeri

Shumë mëkate na kan kapluar
E ne ende se kemi kuptuar
Se këto janë vetëm mashtrim
E mund t'vdesim pa pendim.

Prandaj ngutu o njeri
Se All-llahu t'ka obliguar
N'dash Xhen-netin për me pa
Për mëkate duhet penduar.

Vdekja vjen e s'pyet njeri
A je plak, a je njeri
E All-llahun a e ke adhuruar?
E për të çka ke punuar?

Vjen meleku shpirtin me ta marrë
S'mund t'i thuash prit edhe pak
Jo une jam shumë i ri
Kur të plakem do të bëj mirë.

Aty është fundi yt
Bëre keq a bëre mirë
Je ti plak a je i ri
Je i lumtur a ke pasuri.

Po su pendove në këtë dunja
S'mund të ndihmoj nënë as baba
Ç'do njeri gajlen e vet do ta ketë
Do të shkoj në Xhen-net apo në Xheehenem.

Pendohu pra, qysh në fillim
Që të kthehesh i lumtur
Te Krijuesi yt!

Ajshe Dardani Kl II

Koha

Shëtisja me kohën!
Por nuk e gjeja?
Pyesja në vete vallë ku gjendet!

A mos vallë ka rënë në mua
Apo unë kam rënë në të
Pyesja pyesja dhe rënkoja
Por në mua gjithnjë ishte koha

Kohë me vlerë kohë pa vlerë
Te dyja këto ishin trazuar bashkë
Secila kërkonte cakun e saj
Kahë që tregon një të kaluar
E cila vazhdon dhe ndryshon
Por koha shënon dhe vetëm shënon

Arbër Berisha IV-a

Asgjë

Fillova të shkruaj
Një vjershë me shumë vargje
Por për fat të keq
Ne fletore s'kishte faqe

Gjeta një fletore
Dhe mendova mirë
Por për një minut
Mbeta në errësirë.

Mora një qiri
Vetëm sa për pak
Por prapë për fat të keq
Nuk gjeta laps.

Me që një natë
Shumë për çudi
Porsa gjeta laps
Mu fik ai qiri.

Mendova, mendova
E s'pata ç'të bëjë
Më në fund vendosa
Që këtë natë të fleja.
Kushtrim Mehmeti II-b

Nëna ime

Nëna ime e dashur
Kurr nuk të harroj
Sa herë vjen mbrëmja
Unë ty të kujtoj.

Te më linde me gëzim
E më rrite me mundim
Më mësove të lexoj
Dhe Allahun si ta adhuroj.

Unë ty kurr nuk mund ta kthej
Allahu ty do të shpërblejë me Xhenet
Se më ke mësuar rrugën e drejtë.

Kushtrim Zena I-a

Jam Edona Uka nxënëse në shkollën ekonomike në Prishtinë, vijoj mësimet në vitin e IV-të me përkushtim por duke mos lënë anash obligimet e mia si pjestare e fesë Islame.

Për fat të mirë kam një shoqe ish-nxënëse e shkollës ekonomike-juridike e tani është nxënëse e vitit të IV-të në medrese dhe jam e njoftuar për rrjedhat e mësimet, punës, rrugullave që aplikohen në këtë shkollë. Kam mendim shumë të mirë për medresenë në përgjithësi.

Medreseja me shkollat e tjera e poashtu me shkollën time ka dallime si: në lëndët që mësohen dhe në mënyrën e programeve, programet që mbahen nga medreseja e vajzave janë shumë të mira. Ka shumë nxënëse të mira të cilat përveç këndimit të Kur'anit, ilahive e fjalimet që mbajnë ato edhe recitojnë shumë mirë e që sot po arrijnë suksese të mira edhe jashtë shkollës së tyre.

Për këto programe kanë edhe një ndikim pozitiv të gjithë ne që i shohim e dëgjojmë, e si unë mendojnë edhe shumë të tjera, u kanë lakmi që nuk janë në mesin e atyre vajzave që i përkushtojnë urdhërave të Zotit.

Gjithashtu edhe për uniformën mendoj se është një hap shumë i mirë që është aplikuar edhe në Medrese.

Arta Dumani & Muzaferre Kosumi Kl. II

Me rastin e festës së 7 marsit "Ditës së mësuesit" u mbajtën garat komunale të nxënësve, të shkollave fillore dhe atyre të mesme të komunës së Prishtinës. Garat u mbajtën në shkollën e mesme "Gjin Gazull". Së pari filloi garimi i nxënësve të shkollave fillore, ku morën pjesë afër 32 shkolla fillore. Pas një pushimi të shkurtër filloi garimi i nxënësve të shkollave të mesme, ku morën pjesë 7 shkolla nga secila shkolla morën pjesë dy apo tre garues. Nga shkolla jonë morën pjesë dy garues: Arta Dumani dhe Kushtrim Mehmeti. Pas garimit të nxënësve u bë përzgjedhja e fituesve nga juria profesionale. Në vendin e parë ishte nxënësjja nga shkolla e gjimnazit "Xhevdet Doda", në vendin e dytë ishte nxënësi nga gjimnazi "Sami Frashëri" dhe në vendin e tretë ishte në dy vende nxënësjja nga shkolla jonë, Arta Dumani dhe nxënësjja nga shkolla "Gjin Gazull". Garuesve i ndanë dhurata modeste dhe

Fjalë të urta

- ? Kur'ani i përngjan nuses që pa ia hequr duvakun nuk mund ta shohësh bukurinë e saj.
- ? Turpi është më i gjatëse jeta.
- ? Njeriu lind për të mësuar vdes për të jetuar.
- ? Për të uriturin, muaji i Ramazanit është i përhershëm.
- ? Nëse doni jetën, mos e çoni kohën kot, sepse koha është vet jeta.
- ? E vërteta është si gjëlpëra, dhemb por shëron.
- ? Liria është pasuri rëndësi e së cilës e dimë, vetëm atëher kur e humbim...
- ? Lindja dhe vdekja janë domosdoshmëri për ekzistimin e njerëzimit.
- ? Ç'do orë e humbur në rini, do të jetë shekull në pleqëri.
- ? Po e dogje librin, bëre krim ndaj autorit...
- ? Pesimisti botën e sheh si humnerë, optimisti si kodër ndërsa realisti ashtu si e sheh.
- ? Puna i paraprinë ç'do suksesi.
- ? Të mençurit duhen ti falenderohen budallenjëve sepse falë atyre ata janë në modë.
- ? Shkolla e parë e marrëzis është të kujtosh se je i mençur.
- ? Po të blihej përvoja, gabimi s'do të ekzistonte.
- ? Të edukosh një burrë ke edukuar një njeri, po të edukosh një femër ke edukuar një brez.

Arta Dumani

Një gabim në internet kushton

Një njeri iku nga Rusia, ku binte borë dhe shkoi për pushime në Florida ku Dielli përcëllonte.

Gruaja e tij ishte në një udhëtim zyrtar dhe e kishin lënë me burrin e saj që ajo ti bashkangjitej të nesërmen. Kur arriti në hotel, vendosi t'i shkruante gruas një e-mail të shkurtër. Ai ngase ngutej, nuk e kishte shënuar e-mailin e gruas, duke dashur ta mbajë në mend dhe shtypi adresën ashtu siç e dinte.

Fatkeqësisht, ai e kishte gabuar një shkronjë dhe kështu emaili në vend që të shkonte në adresën e gruas së tij, kishte shkuar në adresën e një gruaje së cilës i kishte vdekur burri para një dite. Kur e veja po shikonte nëse kishte ndonjë e-mail në adresën e saj, në një moment u dëgjua një britmë trishtuese, ndërsa e veja ra e vdekur në tokë.

Familjarët duke dëgjuar britmën, vrapojnë dhe e gjejnë gruan të shtrirë pa jetë, monitorin hapur dhe lexojnë se ç' shkruate aty:

E dashur grua.

Ja sa arrita. Çdo gjë është gati për ardhjen tënde nesër, jam duke të pritur, vetëm se këtu qenka shumë nxehtë.

Blerim Arifi II-a

Nëpunësi

-Një nëpunës në zyren e tij e kishte marrë gjumi në karrigë disa orë. Pasi u zgjua shikoi orën dhe tha: sot pasna punuar një orë më shumë.

Kuriozitete

Rrëmonjëza

-Kanë qenë dy rrëmonjëza edhe dalim me shetit. Pastaj e shohin gjilpërën, edhe i thonë njëra-tjetrës shiko robotin. Herën tjetër e shohin lipizën edhe thonë kqyre krymadhen. Kurse në një rast tjetër e shohin iriqin edhe thonë eja shkojmë në party (zhurkë) se paska kallaballak. Edhe herën e fundit e shohin një picë edhe thonë kqyre kjo lavirja qysh është lyre.

Në botë ka më shumë se 600 000 000 linja telefoni por gati gjysma e popullsisë nuk ka përdorur asnjëherë telefonin.

Një nga 2000 fëmijë lind me një dhëmb në gojë.

Eshtat e njeriut janë katër herë më të qëndrueshme se qeliku.

Letra më e gjatë në botë ruhet në Ankara me gjatësi 9m dhe gjerësi 7m.

Thuhet se molla më e madhe e të gjitha kohërave është paraqitur para disa kohaësh në një panair bujqësor në Angli nga një fshatar i quajtur Alan Smith. Ajo mollë peshonte 1.9kg dhe diametrin e kishte 53cm.

Qelqi nuk është materie e ngurtë, por e lëngët. Nuk shihet se si rrjedh, sepse është viskoz.

Qerlqe e dritareve shumë të vjetra në pjesën e poshtme janë më të trasha sepse qelqi me kalimin e kohës ka rrjedhur.

Sa e zgjuar është bleta? Është shumë më e zgjuar se superkompjuterët e sotëm të fuqishëm.

Kompjuterët bashkëkohorë mund të arrijnë një shpejtësi proceduese mahnitëse prej 16 miliard veprime të thjeshta aritmetike (siç është mbledhja e dy numrave) bë ç'do sekondë. Por truri i bletës mund të kryej 10 trilion veprime të tilla në minutë. Për të prodhuar 1kg mjaltë, një bletë i duhet të thithë nektarin e 12 milion luleve dhe për këtë të përshkoj një rrugë me gjatësi rreth 300 mijë km.

Historiku i skuadrës së madhe Juventus

Legjenda thotë, që një ditë, një shkekull më parë, më 1 nëntor, saktësisht më 1898, një grup i të rinjve 14-17 vjeç, nga shkolla e mesme D'Azglio, të ulur në një ulësë jo të rehtshme në rrugën e quajtur Corso Re Umberto, vendosën të fillojnë në një klub sportiv, duke synuar lojën e futbollit. E njejta legjendë thotë se klubi u quajt "Juventus" disi si rastësisht, kështu që ky emër u pranua menjëherë.

Kryetar i parë i klubit ishte Enrico Cafari, ka ndërruar selinë mjaft shpesh, por së shpejti bëri emër, përkundër shumë ekipeve me përvojë në qytet. Lojtarët veshnin fanela me ngjyrë roze. Fanellat bardh e zi ishin importaur drejt nga Nottingham në vitin 1903. Në fillim Juventusit luajti në një stadium të vogël i njohur me emrin "Campo Juventus" në Torino. Trofetë e para Juventusit i fitoi prej vitit 1930 deri më 1935, ku fitoi 5 tituj radhazi. Në të njetën kohë lojtarët e klubit i dhanë një kontribut të çmuar ekipit kombëtar italian, gjë që fituan kupën botërore në vitin 1934 në Romë.

Ndërtimi i stadiumit legjendar "Stadio Comunale" filloi në vitin 1932, i cili ndërtohet për vetëm 7 muaj. Në fillim emërohet sipas emrit të udhëheqësit fashist Benito Mussolini. Ndeshja e parë në këtë stadium i zhvillua me 14 maj 1933. Stadiumi kishte kapacitet 71.160 ulsesh dhe për shumë vite ishte stadiumi më i madh në Itali. Pas luftës, stadiumi u riemrua Stadio Comunale.

Paraqitjet e para të klubit në arenën ndërkombëtare janë atëherë kur morën pjesë në kupën e parë të kampioneve duke arritur deri në gjysmëfinale katër herë. Në vitin 1935 Gianni Angeli, i biri i Eduardos, i cili vdiq tragjikisht nga rrëzimi i aeroplanit në vitin 1935, e mori drejtimin e klubit duke i kthyer vitet e lavdishme. Në këtë kohë, shembujt më tipik të kampioneve të klubit ishin: Carlo Parola, danezët Johan Hansen dhe Praest dhe mbi të gjitha Giampiero Bonipeli, i cili bëhet rekordmen i klubit për 444 ndeshje të luajtura dhe gola të shënuar 177. Juventusit fitoi kampionatin kombëtar në vitin 1950 dhe 1952.

Personi më i rëndësishëm në historikun e Juventusit, Giovanni Agnelli, i cili emërohet kryetar në vitin 1953, dy vite më vonë zëvendësohet nga vëllai i tij Umberto. Një rreth i ri i fitoreve ishte gati të festohej, klubi bëhet kampion kombëtar në vitet 1958, 1960, 1961 me lojtarë si Omar Sivori dhe Johan Carles. Kështu arritën të bëhen ekipi i parë në Itali me dhjetë tituj të fituar (1958) dhe shpërblyer me medale kombëtare për merita sportive. Juventusit iu kthye fitores në vitin 1967 nën udhëheqjen Vittorio Caffeas, dhe kështu u kthen namin e tyre të vjetër. Klubi për 15 vjet fitoi 9 kampionate kombëtare (1972, 73, 75, 77, 78, 81, 82, 84, 86) në të njetën kohë korren suksese edhe në arenën ndërkombëtare: Kupa UEFA, kupën e fituesit të kupave, (1977), kupën e fituesve të kupave (1984), kupën evropiane, superkupën dhe kampionatin e klubeve botërore (1985). Kjo ishte koha e madhe e emrave të mdhenj italian: (Gazoff dhe Scirea, Tradelli dhe Cabrini, Cansio dhe Polo Rossi, Gentile, etj).

Stadiumi në të cilin luan sot Juventus-i "Delle Allpi", është ndërtuar pas zvoglimit të kapacitetit të stadiumit komunal dhe ishte ndërtuar jasht qytetit, dhe ishte përgatitur për kampionatin botëror të vitin 1990. Në vitin 1980 nuk shkëlqeu Juventusit si në vitet e kaluara, por asnjëherë nuk kishte kohëra të zymta për Juventusin: 1990 Juventusit fitoi Kupën e Uefa-së dhe të Italisë.

Stadiumi në të cilin luan sot Juventus-i "Delle Allpi", është ndërtuar pas zvoglimit të kapacitetit të stadiumit komunal dhe ishte ndërtuar jasht qytetit, dhe ishte përgatitur për kampionatin botëror të vitin 1990. Në vitin 1980 nuk shkëlqeu Juventusit si në vitet e kaluara, por asnjëherë nuk kishte kohëra të zymta për Juventusin: 1990 Juventusit fitoi Kupën e Uefa-së dhe të Italisë.

Pas shumë viteve jo të suksesshme Marcello Lippi mori timonin e klubit.

Ai menjëherë fitoi titullin e kampionit në Serie A 1995 Lippi vazhdon me sukseset e tij të mëdha ku fiton Ligën e kampionëve 1996. Suksesi vazhdoi edhe në stinorin e vitin 1996-1997 Lippi fitoi titullin në Serie A Superkupën evropiane dhe Kupën e klubeve

botërore. Në stinorin e vitit 1997-1998 klubi u kurorëzua me titullin e 25 në Serie A pasi që Lippi u pushua nga puna 1998-1999 Juventus nuk arriti që të fitojë titullin në timonin e Carlo Ancelotti. Marcello Lippi iu kthye klubit në verën e vitit 2001 dhe menjëherë ia riktheua titullin në Serie A. Juventus fitoi titullin e dytë të njëpasnjëshëm në Serie A në stinorin 2002-2003 por humbi atë të tretin me radhë në finalen e Ligës së Kampionve. Pas stinorit zhgënjyes 2003-2004 Marcello Lippi la Juventusit dhe mori detyrën e

trajnerit të Italisë nga Giovanni Trapatoni. Juventus i tronditi të gjithë kur shpalli zëvendësin e tij, Fabio Capello.

Pas këtij përshkrimi të shkurtët të kësaj skuadre pamë shumë emra të mëdhenj dhe pamë se Juventus është skuadër e madhe italiane dhe botërore.

Përktheu nga anglishtja
Besnik Kallaba

Gjumi

Gjumi është shumë i rëndësishëm për jetën e njeriut. A e keni ditur ju se gjumi është më i rëndësishëm sesa ushqimi?

Një njeri i cili nuk flen, vdes më shpejt sesa një njeri, i cili nuk han. Le të themi, që ju fleni dymbëdhjetë orë me vonesë.

Trupit tuaj do t'i duhet tri javë deri t'i kthehet normales. Ne e kalojmë rreth 1/3 të jetës sonë në gjumë. Pra, kjo është rreth 121 ditë në vit.

Sa gjumë na nevojitet neve?

Nevojat tona për gjumë ndryshojnë. Një foshnjeje i nevojiten 16 orë gjumë çdo ditë.

Fëmijëve prej 6-12 vjet u nevojiten mesatarisht 10-12 orë gjumë. Tinejgjëret kanë nevojë prej 9-10 orë gjumë. Një të rrituri mesatarisht i nevojiten 7-8 orë gjumë të natës. Ka njerëz, të cilët u nevojiten vetëm 3 orë gjumë. Pas moshës 50 vjeqare mesatarisht koha e gjumit reduktohet në 6.5 orë gjumë. Pra, sa më afër pleqërisë aq më larg gjumit. Shumë njerëz kalojnë netë të tëra pa gjumë. Për afërsisht çdo i tretë amerikan ka problem me gjumin. Shumicën e këtyre njerëzve nuk i zë gjumi. Emir i këtij problemi është insomnia. Fjala "insomni" ka kuptimin "pagjumësi". Disa njerëz thonë "Unë nuk kam fjetur tërë natën." Por, kjo s'është e vërtetë. Ata bëjnë një gjumë të lehtë dhe zgjohen shpesh. Në mëngjes atyre iu kujtohet vetëm momenti kur kanë qenë zgjuar dhe kështu mendojnë, se kanë qëndruar zgjuar gjithë natën.

Ky është problemi i ri. Shumë njerëz të famshëm në histori kishin insomninë të veçanta si ta bëjnë gjumin.

Benjamin Franklini burrështetas dhe zbulues, kishte 4 shtretër. Ai lëvizte prej njërit në tjetrin që ta zë gjumi. Mbreti Luisi XIV i Francës kishte 413 shtretër dhe shpresonte që do ta zë gjumi në njërin prej tyre. Mark Tëain shkrimtar i famshëm amerikan, vepronte ndryshe. Ai vendoste kokën në anën e kundërt, në fund të shtratit.

Përktheu dhe përshtati nga anglishtja
Muzaqete Kosumi II

Fjalëkryq

Arta Duman	Dritë(arab)	Kalifi i	Magjister	Italia	Azoti	Besim	Jo republikë	Pijata	Kujdesi mbi	Drita e Kur'anit	Ejani	Fazat	Et-Emin
		Il (pa.shq)		Evropa			(pa.shq)		mbl të				
Emërtimet										Çasti	Tregim i shkurtër		
Jo Haxhi por...					Të gjetura arkeologjike					Besnik (arb)			
Ato që sjellin shiun			Tejmase	Ksenoni	Lënda e shtrave								Pezmatimi i veshit
	Mark dezodorantesh							njësi elektrike			Notë muzikore		
A.D	Tenori shqiptar Kastriot							Irani			Danimarka		
Turqia		Pjesë e ligjit											
	Fshat në Kosovë												
Një (Ital)				Monedha e Shqipërisë						Drita e Kur'anit	Peremër vetor		
				Metri						Përdhendetje			
Bukuria, eleganca						Mëri				Sulfuri		Turqia	
						Energjia				Peremër vetor		Vend klasik	
Agjensia Kosovare e Mirëbesimit							Puna		Numer themelor				
							Sulm		Testament gojor				
Drita e Kur'anit	R.E.A.E									I bëj rixha			Peremër i përkatsisë
	Moshë e re									Keshillo...			
										mëso			
U shkëput			Azoti		Grmca të imëta						Prapashtesa e alkaneve		Peremër përkatës
			Njësa për sasinë e sub.		Em. mashkullit								
		Shtet evropian											
Intesiteti		E.S.B						A.D		Legjende			
								Mobiliteti jona në Prishtinë		Bëra punë të madhe			
Element kimik						Ligj (turq)					Pjesë e fytyrës		
						Në (ang)					Nikeli		
Fe							Udhëheqës i fakul.					Kaliumi	Energjia
Banor i Abisinis							Bomba						

Anagram

	A	B	C	D
1	Adij	13 vjeç	Es-siddik	Eba-Amer
2	El-faruk	Hasani	573	Sadije bint Keriz
3	Mekë	Largpamës	Tejm	70 vjeç
4	63 vjeç	17 Ramazan	I pari	Ripushtime
	Përgaditi: Muzaqete Kosumi kl II			
	Zgjidhjen e Asociacionit e dërgoni në dritaekuranit@hotmail.com			

2005 2 3

Kori i djemve të MM "Alauddin" Prishtinë

Kori i vajzave të MM "Alauddin" Prishtinë

Ekipi i basketbollit të MM "Alauddin" në Prishtinë